

Velečasni Đuro Sabolek - 49 godina vjernosti Bogu, Crkvi i ljudima

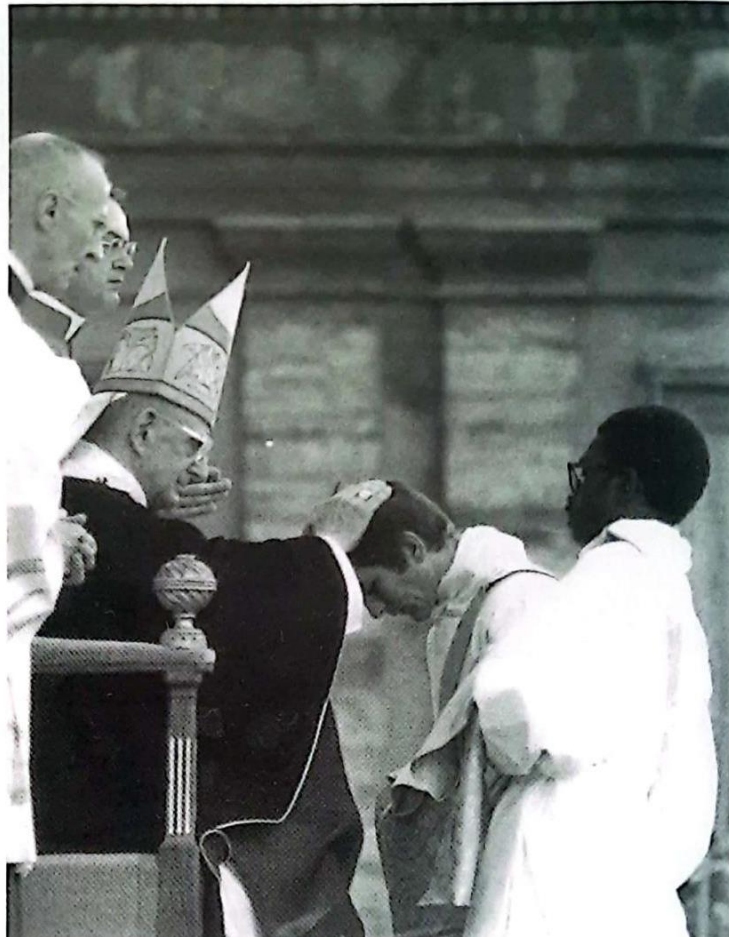
Ovoga ljeta, 22. srpnja 2024. na službenoj mrežnoj stranici Zagrebačke nadbiskupije, u sklopu redovitoga postupka imenovanja i razrješenja, koji se obavlja svakog ljeta, mogli smo pročitati da je "vlč. Đuro Sabolek razriješen službe župnika u Župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini te je stavljen u stanje mira". Više od 74 godina života, gotovo pola stoljeća misništva, od toga 37 godina župničkoga služenja u Župi Pohoda Blažene Djevice Marije. U srcu Turopolja, iz dana u dan, iz tjedna u tjedan, iz godine u godinu: to je u najkraćim crtama jedan životni i svećenički put koji smo pokušali prikazati u ovom broju Gospe Vukovinske, časopisa što ga je pokrenuo upravo vlč. župnik Đuro Sabolek, a koji nam ostaje kao dio njegove ostavštine, kao jedan od brojnih materijalnih i nematerijalnih tragova što ih je u svome župničkom stažu ostavio uzduž i poprijeko Župe.

Ova spomenica, na kojoj su zdušno radili brojni suradnici i župljani vlč. Saboleka - uključujući i preč. Norberta Ivana Koprivca, dekana Velikogoričko-odranskog dekanata te gradonačelnika Velike Gorice g. Krešimira Ačkara - nije nastala s idejom da u potpunosti obuhvati djelo jednog neumornoga službenika Riječi Božje, nego da bude vjerodostojan vodič kroz njegov mnogostrani angažman u župi koja mu je povjerena 1987. godine, a kojoj je kroz ta desetljeća utisnuo osobni biljeg *aere perennius*. U očima, dakle, svojih suradnika i župljana vlč. Đuro se na ovim stranicama pojavljuje kao revni dušobrižnik, ustrajni navjestitelj Božje riječi, uspješni graditelj, neumorni karitativni djelatnik, te podupiratelj kulturnog života u Turopolju. Na ovaj mu način želimo zahvaliti, onoliko koliko je to u ljudskoj moći.

Uredništvo

- I. Poziv i služenje Bogu i Crkvi
- II. Revni dušobrižnik, ustrajni navjestitelj Božje riječi...
- III. ... uspješni graditelj...
- IV. ... neumorni karitativni djelatnik...
- V. ... podupiratelj kulturnog života u Turopolju
- VI. Kapelani od 1996.
- VII. Duhovni pozivi iz župe
- VIII. Župni zbor "Sveta Cecilija"
- IX. Blagdan Velike Gospe
- X. Časopis Gospe Vukovinske
- XI. Imenovanja i razrješenja u našoj Župi, 2024

I. Poziv i služenje Bogu i Crkvi

Rim, 29. lipnja 1975. - Papa Pavao VI. zaređuje našeg župnika Đuru Saboleka

“Preporučujem u molitve svećenička zvanja i zahvaljujem dobrom Bogu na svemu što mi je darovao, na njegovoj providnosti da budem navjestitelj njegove riječi, što mi nikad nije bilo teško. Hvala i svima vama koji ste pomogli da ova župna zajednica ima svoj život, hvala za svaku molitvu, za svaku pjesmu, a Bog neka za me providi dokle još, pa neka mi uzme zdravlje, neka mi uzme sve, samo da mi ostane radost svećeništva.”
(kolovoz 2015.)

"Božji je dar i dar života i dar zvanja i dar služenja Gospodinu. Dar je Božji i što sam rođen u obitelji koja je tako katolički zrela i u kraju koji je vrlo blizak svećeničkim zvanjima. To je gotovo bazen, enklava duhovnih zvanja. U Varaždinskoj biskupiji iz župe Remetinec, župe Sv. Ilije, župe Mađarevo i tog kraja gore, to su deseci živućih svećenika, redovnika i redovnica i kandidata za svećenička zvanja. Prvi moj kontakt sa sjemeništem je bio 28. kolovoza 1965., kada sam došao s nekakvom molbom, dječjom rukom napisanom, da bih

želio biti svećenik. Bilo je to vrlo zahtjevno školovanje jer smo bili bez osnovnih uvjeta i pomagala da bi nam taj studij bio lagan. Živjeli smo u zajednici sjemeništa vrlo skromno jer su bila teška vremena. Mi nismo znali npr. za sendviče, za kvalitetno življenje, ali bila je jedna druga velika datost - dar zajedništva. Bilo nas je iz gotovo čitave velike Zagrebačke nadbiskupije i dijela Đakovačke biskupije, ali je među nama bilo ozračje obitelji. Jasno, to ozračje su stvarali naši odgojitelji, isusovci.

Naporno je bilo i samo školovanje jer su nas u tom uzdržavali samo i isključivo roditelji. Za mene osobno nikad nije bilo prihoda ni iz kakvog župnog ureda ili Caritasa koji bi bili pa i toliko maleni koliko košta jedna olovka. To je sve odradio moj dragi otac i moja obitelj koja me pomagala da bih mogao plaćati svoje uzdržavanje. A školovanje, to je bilo dar naše nadbiskupije. Maturiralo nas je 1969. godine šezdeset i četvorica. Od toga nas je u bogosloviju otišlo 27, da bi danas bila sedmorica živućih svećenika ređena u mojoj generaciji.

Blagoslov roditelja prije mlade mise vlč. Saboleka u Mađarevu 1975. g. (izvadak iz filma, foto Ivana Čurić rođ. Crnković)

Kaptol, to je opet posebna priča. To je posebna zajednica u kojoj smo živjeli studirajući teologiju kroz šest godina, dvanaest semestara. Tad je već čovjek u zrelijoj dobi. Imali smo vrsne profesore - duhovne vođe: biskupa Salača, duhovnika; odgojitelja, prof. Goluba, koji mi je bio i rektor. Bio sam mu prvi kandidat kojeg je on službeno primio kao rektor u sjemenište. Na Teološkom fakultetu bili su sada već pokojni Kumičić, pokojni Šagi-Bunić, pokojni Fuček, prof. Golub, prof. Duda... To je bila plejada divnih umova i muževa vjere koji su nas vodili i jačali u vjeri i znanju.

Zaređen sam za svećenika 29. lipnja 1975. u Rimu. To je bila jubilarina godina koju je, sada već blagopokojni, papa Pavao VI. želio proslaviti zajedno s obljetnicom svojeg papinstva i imati pred sobom kandidate za svećenike iz cijelog svijeta. Tako nas je bilo sa svih kontinenata i, vjerujem, iz svih biskupija iz kojih su kandidati mogli doći. To je bila posebna radost, to je bio dar mojih poglavara - sigurno nezaslužan, jer je bilo daleko sposobnijih i boljih od mene - ali oni su učinili tako.

Vratio sam se na šestu godinu teologije i tad smo već preko vikenda odlazili na praksu kao svećenici u župe gdje smo pokušali živjeti to što smo teoretski izučili, postajati službenici Riječi Božje, djelatnici sakramenata i službenici oltara. Bila mi je velika radost tu čitavu godinu pomagati jedan dio u Posavskim Bregima, odnosno župi Lijeve Dubrovčak, a potom pomagati u župi Belovar Moravče prečasnom Mati Dudukoviću, i danas živućem upravitelju te župe. Nakon završetka godine Gospodin me ponovo poslao u župu Lijeve Dubrovčak da zamijenim svećenika koji je otišao u Njemačku na nekoliko mjeseci da zaradi za život. Tu sam počeo živjeti to svećeništvo.

Mlada misa u Mađarevu (izvadak iz filma, foto Ivan Ćurić rođ. Crnković)

Iza toga sam bio dekretom pozvan u službu vikara u župu Majke Božje u Pleternici kod, sad već pokojnog, župnika Ljudevita Petraka, muža jake vjere i ljubavi za Katoličku crkvu. On je imao jednu specifičnu narav, ali sigurno je bio čovjek Božji i ako išta u svom životu znadem, onda sam to naučio od njega jer je bio čovjek kakvim bi mnogi trebali poželjeti biti, što se tiče vjere i službe oltaru i Crkvi.

Nakon dvije godine kapelanske službe u Pleternici bio sam imenovan kapelanom u Slavonskoj Orahovici gdje je dragi Bog opet posebnom milošću obdario moj život jednim

osobitim iskustvom. Tu sam imao sreću sresti divnog svećenika i čovjeka, sada pokojnog vlč. Franju Gavrana, gorštaka iz Bosne koji je kao prognanik ondašnjih komunističkih vlasti bio u našoj biskupiji. Već je po mom dolasku bio unesrećen, bolest ga je prikovala uz kolica i bez nečije pomoći nije mogao ni k oltaru, ni u ispovjedaonicu, ni k obiteljskom stolu. Bilo je to neobično iskustvo za mladog čovjeka, potrebno je bilo ispeći i taj zanat - pomoći starijem subratu, a to su mi sigurno bili najljepši dani života kad smo u jednom uzajamnom darivanju doživjeli radost da smo si mogli pomagati.

Srebrni jubilej našeg župnika; misa u župnoj crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije. S lijeva: vlč. Đuro Sabolek, pok. vlč. Stanko Vitković i kapelan Mladen Benko (foto: Gospa Vukovinska, kolovoz 2000.)

Nakon dvije godine je toj lijepoj stranici došao kraj. Dobio sam dekret za samostalnog upravitelja župe Viduševac. Kad sam je išao vidjeti pomislio sam, stajući putem, kako je taj kraj stvoren za rat, izgleda kao da je prostor vječite fronte, a i bio je to u vrijeme Zrinskih, u Drugom svjetskom ratu, pa i u Domovinskom. Tamo sam doživio istinski početak svećeničkog života. Došao sam pred župni stan koji nije imao ni ulaznih vrata jer je kolega svećenik, koji je bio prije mene, šest mjeseci prije ostavio župu. I crkva je bila u teškom stanju, s oštećenjima još iz Drugog svjetskog rata. Ali u Viduševcu sam našao nešto što se rijetko gdje nađe, a to je živa vjera i velika ljubav prema svećeniku. Ono što bi rekao njihov župnik s oltara to je za taj svijet bila svetinja. Počela je suradnja s tim ljudima koji su bili jako siromašni, jako skromni, jedino bogati ljubavlju i dobrotom, te velikom slogom kao župa. Počeli smo obnavljati tu veliku crkvu Sv. Franje Ksaverskog, a 1984. počelo se s gradnjom novog župnog stana koji je bio završen za nepunih 14 mjeseci. Velika pomoć bio mi je moj nadbiskup, uzoriti kardinal Franjo Kuharić koji mi je za svih sedam godina, koliko sam tamo

bio, svake godine dolazio barem jednom. Ja sam si mislio kako smo mi nešto napravili, pa da zato dolazi, a na koncu sam shvatio da je došao da mi bude podrška i ohrabrenje tom narodu. Bio je i beskrajno zahvalan i meni i svakom svećeniku koji bi i na materijalnom planu nešto napravio.

A onda sam 1987. dekretom istog nadbiskupa razriješen dužnosti upravitelja župe Viduševac i poslan u Turopolje, u župu Majke Božje u Vukovinu. Župa je to velika, silno zahtjevna župa, koju sam - neće valjda nitko biti povrijeđen - našao u teškom stanju. Sjećam se prve mise na Veliku Gospu 1987., to je bilo na prostoru između crkve i mrtvačnice. Bilo je onako polovično ispunjeno, u prva dva-tri reda blizu oltara još se pjevalo, a onaj drugi dio to je već bilo pravo, tipično hrvatsko proštenje. Prve nedjelje kada sam kao samostalni upravitelj imao poldanju župnu sv. misu, bio sam jednostavno zabezeknut, zgranut. Bilo je to 28. kolovoza 1987., a ja sam na oltaru bio deveti nazočan!"

(Dio razgovora koji su s našim župnikom Đurom Sabolekom povodom njegovih 25 godina svećeništva vodile Iva Beranek i Ivana Antolčić za Gospu Vukovinsku, godina II, broj 5, kolovoz 2000.)

Župnik Đuro Sabolek u molitvi na Kristovom grobu u Jeruzalemu (foto: Gospa Vukovinska, kolovoz 2012.)

**Stihovana zahvala Verice Josić vlč. Đuri Saboleku za 36 godina misništva i 25 godina
brižnog rada na Župi**

Prije trideset šest ljeta
naša Crkva dobi sveta,
poniznog slugu Đuru Saboleka.
Odano je služio,
s Bogom rad' se u molitvi družio,
kako bi nama uvijek potporu pružio.
Dvadeset pet godina našoj Vukovini služi,
s mladima i starima rado se druži.
Pet filijala uz župu naš župnik ima,
a to sve da stigne od kapelana pomoć prima.
Dare svoje Bog mu daje,
psihologom i propovjednikom dobrim postade.
Dobre propovjedi uvijek ima,
poticaj i snagu po njegovoj sv. misi svatko od nas prima.
Za sav trud i potporu Vam hvala,
Majka Božja s Isusom blagoslove Vam slala.

Dolazak u Župu Vukovina

“Krajem kolovoza 1987. godine župnik Đuro Sabolek napustio je župu Viduševac i preuzeo župu Vukovina, koja je poslije Drugog svjetskog rata ,’ostala vjerski obezglavljena’ jer je ‘Partija vrlo jaka’ kako je zapisano u župnoj spomenici. Na prvoj sv. misi dočekalo ga je osmero vjernika, što je u njemu, kako se sam prisjeća, ’izazvalo istinski strah’. Iako je početak za tada mladog Božjeg levita bio težak i mučan, on nije zdvajao, nije se prepustio sanjarenju i skrštenih ruku čekao što će donijeti sutrašnji dan. Počeo je analizirati postojeće

stanje, proučavati duhovni profil Župe, čitati župnu spomenicu u kojoj je na svojstven način opisan vjernički hod Župe.

Uz Božju pomoć i zagovor nebeske Majke župnik Đuro je započeo svoje dušobrižničko djelovanje u Vukovinskoj župi. Njegovo 25-godišnje blagoslovljeno i plodno djelovanje ostavit će duboke tragove u povijesnom hodu ove turopoljske vjerničke zajednice. Svojim župljanima, a i svima onima koji su ga imali priliku upoznati, ostat će u sjećanju kao revni dušobrižnik, ustrajni navjestitelj Božje riječi.

Marko Cvitkušić

Na blagdan svetog Petra i Pavla 1975. godine u Rimu dvadesetoricu mladića papa Pavao VI. zaređio je za svećenike. Među njima bio je i sadašnji dekan Velikogoričko-odranskog dekanata i dugogodišnji vukovinski župnik vlč. Đuro Sabolek. Na isti dan 40 godina poslije - 29. svibnja 2015. - u crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini vlč. Sabolek pred svojim župljanima odslužio je misu zahvalnicu za dosadašnju službu. U posebnoj nakani jučer su bila šestorica svećenika koji su zaređeni zajedno s njime, a koji su preselili u vječnost, te 14-orica svećenika koji još vrše svoju službu.

Misa zahvalnica povodom 40 godina svećeničkog ređenja (foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, kolovoz 2015.)

- Zahvaljujem svima vama koji ste molili za svećenike, koji ste molili i za mene, hvala i onima koji su me špotali, i to je potrebno. Preporučujem u molitve svećenička zvanja i zahvaljujem dobrom Bogu na svemu što mi je darovao, na njegovoj providnosti da budem navjestitelj njegove riječi, to mi nikad nije bilo teško. Hvala i vama svima koji ste pomogli da ova župna zajednica ima svoj život, za svaku molitvu, za svaku pjesmu, a Bog neka za me

providi dokle još, neka mi uzme zdravlje, neka mi uzme sve, samo da mi ostane radost svećeništva – poručio je velečasni Sabolek.

Pred kraj svete mise članovi župnog Pastoralnog vijeća otkrili su malo iznenađenje koje su „iza leđa“, zajedno s kapelanom Tomislavom Krajačićem, pripremali za župnika. Kratkim govorom učitelj Željko Mikulin u ime svih župljana čestitao je jubilej velečasnom Saboleku i zahvalio mu na radu u vukovinskoj župi koju vodi već 28 godina, pa je bila neizbježna i pokoja suza. Kao mali znak pažnje župniku je poklonjen buket od 40 ruža za 40 godina rada, crtež pape Pavla VI., a stigao je i blagoslov pape Franje iz Vatikana. Župnik Sabolek pozvao je sve okupljene u crkvi da se priključe druženju u dvorištu župnog ureda. Tamo se naposljetku okupilo 70-ak župljana, a bila je to idealna prilika da zajedno sa župnikom pogledaju i kratku snimku mlade mise koju je vlč. Sabolek služio u kolovožu 1975. godine u Župi svetog Vida i svetog Jurja u rodnom Mađarevu.

Željko Mikulin održao je pozdravni govor župniku Đuri Saboleku prilikom predaje kipa Majke Božje Vukovinske, dara župljana Župe Vukovina, na Veliku mešu 15. kolovoza 2015. godine u Vukovini:

“Poštovani i dragi naš župniče Đuro!

Pozdravljajući Veliku Gospu, Marijino uznesenje na nebo, ne možemo ne osvrnuti se na veliki jubilej koji Vi proslavljate ove godine. Četrdeset godina svećeništva. Četrdeset godina od dana kada je, sada blaženi, papa Pavao VI. položio ruke na Vas i tako Vas zauvijek učinio Kristovim svećenikom spremnim za rad na njivi Gospodnjoj.

Znamo da postoje događaji i vremena u životu koja nas obilježe kao osobu, ali i događaji i vremena koja mi obilježimo kao osobe. Vas je blaženi Pavao VI. obilježio i poslao Vas širiti Kristovu riječ, a Vi već godinama gradite Božji dom u dušama vjernika. Zahvalni smo Bogu što je Vaš svećenički put usmjerio u naše lijepo Turopolje, u našu Župu Vukovina, k našoj Majci Božjoj Vukovinskoj. Majka Božja Vukovinska obilježila Vas je, ali ste i Vi svojim predanim radom obilježili Nju.

Zahvalni smo Vam što zahvaljujući Vašem radu i upornosti možemo svakog primiti u Župu Vukovina i pokazati uređene crkve i kapelice, križna drva, župni dvor. Uvijek ističete da svega toga ne bi bilo bez Božje volje i volje župljana. Zavoljeli ste naš kraj, naše Turopolje, skoro da ste već i postali Turopolec. Majka Božja Vukovinska duboko je usađena u temelj Vaše duše i srca, Vašega svećenstva.

Dragi naš Đuro!

Hvala Vam za četrdeset godina služenja Bogu i Crkvi. Mi Vam, kao župna zajednica, poklanjamo ovaj kip Majke Božje Vukovinske izliven u bronci, a nastao pod vještim prstima našega župljanina, ministranta, desne ruke, akademskog kipara Vida Vučaka.

Nemojte kip primati u ruke jer ga je, kao što vidimo, teško držati. Primite ga k srcu jer Vam k srcu jer Vam ga i mi poklanjamo od srca.

Poklon župljana za 40 godina svećeničkog rada (foto: Gospa Vukovinska, prosinac 2015.)

Gospa Vukovinska,
(bronca, visina 63 cm, postolje 15 cm).
Dar župljana Župe Vukovina vlč. Đuri Saboleku, u povodu 40. obljetnice svećeništva.

(Foto: Gospa Vukovinska, posljednja stranica, prosinac 2015.)

“Nakon tolikih dugih godina priprave i teškog školovanja u danima teškog i mučnog vremena, Vi ste po prvi puta prije 40 godina obukli liturgijsko svećeničko odijelo te stali pred oltar govoreći Kristu: 'Ja ću za tobom kamo god ti pošao.' Zato i naša Župa zahvaljuje na daru svećeništva koje Vam je Bog podario, jer svjesni smo da bez svećenika nema Božjeg naroda, nema Euharistije, nema opraštanja grijeha, nema sakramenata, nema zajednice vjere, nema ni Crkve. Ako se makne svećenik, ugasit će se vječno svjetlo u našim crkvama. Ako se makne svećenik, umuknut će sva zvona na našim zvoncima. Ako se makne svećenik, nestat će Boga iz ljudske povijesti, jer to ovaj svijet želi i priželjkuje. Zato - bio svećenik slab i grešan, ma kakav bio, on je bio i sada jest i bit će uvijek znak Boga među ljudima, onaj koga je Bog podigao među nama kao posrednika. Zato zahvaljujemo Bogu što Vas je doveo u našu Župu gdje ste proveli najveći dio svoga svećeničkog poziva i čestitamo Vam četrdesetu obljetnicu Vašega ređenja. Neka Vas Bog još dugo poživi kako biste bili njegov proročki glas u ovome svijetu donoseći mu radosnu vijest spasenja i otkupljenja! Bog Vas poživio i svojim blagoslovom obdario!”

Ivana Ćurić rođ. Crnković

(Gospa Vukovinska, kolovoz 2015.)

Stjepan Detelić - Banski: Našem župniku Đuri

Od godine 1975.

Naš velečasni Sabolek služi mise svete.

Kod Gospe naše Vukovinske već 28 ljeta,

ali prije toga prošao je svijeta.

Gdje god je bio služio je časno

narod ga se sjeća što je lijepo i krasno.

Zaređen u Rimu 1975.

od Svetog Oca Pavla VI.

djela i riječi pred Bogom su mu svete.

Kad misu služi i propovijed zbori,

sav vjerski puk ga sluša

za spas duše im govori.

Demografsku sliku on pomno prati,

tužan je kad mora pomast nekom dati.

I onda kada nekog na vječni život sprema

za obitelj se nađe utješna tema.

Raduje ga kada vjenčanje se najavi,

najviše je sretan kad krštenje slavi.

Pričesnike svoje kao majka voli,

krizmanike savjetuje, ni otac im nije bolji.

A pričest kada dijeli i blagoslov daje, oči mu se cakle

jer jednaki su za njega i djeca i bake.

Blagoslovljeni roditelji, otac Vjekoslav i Katica mati,

što podare nam sina da duhovno nas prati.

Nek' nam župnik Đuro živi zdrav i sretan,

dao Bog mu strpljenja i snage da kod nas služi još puno ljeta

jer sa njim nam duša je čista,

a Župa naša uredna i blista.

(Gospa Vukovinska, travanj 2015., o 40. obljetnici)

“Na Petrovo 1975. godine u Rimu je papa Pavao VI za svećenike zaredio dvadesetoricu đakona iz čitavog svijeta. Među njima bio je i Đuro Sabolek, mladić iz Hrvatske, koji će u kolovozu te godine svoju mladu misu služiti u rodnom Mađarevu nedaleko Novog Marofa.

Vlč. Đuro Sabolek, naš župnik i dekan Odranskoga dekanata, danas je u Mraclinu obilježio uistinu velik jubilej – 45 godina svećeničke službe – a od toga je 33 godine, čitav jedan Isusov život, na službi u našoj župi. Biti svećenik nije profesija, nego poziv. Profesiju bira čovjek, a onaj koji zove je Bog, pa stoga kad navodimo sve te godine, ne zaboravimo da ova služba podrazumijeva doista svaki dan.

Našem župniku, kojem su mraclinski župljani na današnjoj misi skromnim poklonom zahvalili na proteklim desetljećima, želimo obilje Božjega blagoslova te da ga i dalje prati ono što si je i sam često znao poželjeti: radost svećeničkog poziva.”

Ratko Cvetnić

(mraclin.hr, 29. lipnja 2020., povodom 45 godina svećeničke službe,)

Župljanka Maja Vinetić s kćerima Anom i Ivom predaje cvijeće župniku Saboleku za 45 godina svećeničke službe (foto: Mladen Štuban, mraclin.hr.)

Obljetnička misa župnika Saboleka (foto: Mladen Štuban, mraclin.hr.)

II. Revni dušobrižnik, ustrajni navjestitelj Božje riječi

Od prvoga trenutka svoga svećeničkog djelovanja u Vukovinskoj župi za župnika Đuru osobni susreti i kontakti s vjernim pukom imaju važnu ulogu; nije čekao da mu oni dođu već je on išao njima. Uveo je da se u župnoj crkvi kao i seoskim kapelama svaki dan slave sv. mise ili služba riječi. Pozorno prati vjernički hod povjerenih mu duša, dobro su mu poznate njihove radosti i žalosti, nadanja i strahovi i spreman im je pomoći koliko je u njegovoj moći. Župnik Đuro je neumorni navjestitelj Božje riječi kako u vjeronaučnoj katehezi, liturgijskim slavljinama, tako u osobnom razgovoru sa župljanima. Od prvoga dana svoga djelovanja u Vukovini redovito je držao vjeronaučnu pouku, aktivno je poticao uvođenje školskog vjeronauka na području povjerene mu Župe, organizirao je održavanje župnih kateheza u župnoj crkvi i kapelama.

U osobnom razgovoru sa župljanima uvijek se zanima za njihove svakodnevne preokupacije, informira se o životu pojedinih članova obitelji, zna ih je ohrabriti za dosljedno življenje kršćanskog poziva, a ako je potrebno i upozoriti na nedostatke i manjkavosti toga življenja.

Uskrsna čestitka vlč. Saboleka u Gospi Vukovinskoj, ožujak 2013.

“Poštovani čitatelji, hvaljen Isus i Marija!

U tjednu muke Gospodnje naš Spasitelj po Očevoj volji ulazi u svoju otkupiteljsku službu i djelo u svojim zadnjim danima života. Govori svojim apostolima o odlasku u Jeruzalem, o težini toga puta i susretu sa zbiljom i smrću. Sin Božji ide u Jeruzalem, gdje će biti popljuvan, mučen, razapet, i sve to bilo je apostolima pritisak na savjest i volju. On ih vodi na tabor gdje Jakov, Petar i Ivan, brat Jakovljevi, imaju priliku vidjeti preobraženje Gospodinovo, zbiljsku bitku, ono što ljudska svijest ne može razumjeti, što oko nije vidjelo, što svijest ne može opisati. Bilo je to Isusovo lice izmučeno očitim trpljenjem, mukom, patnjom, znojem. Najednom lice svijetlo kao sunce, haljine bijele kakvih nitko nije mogao izbijeliti! Ali agonija Jeruzalema se nastavlja, prodana je Božja ljubav za 30 Judinih škuda, za koje se kupovao neki okrajak kraj groblja gdje se ukapaju stranci, to je neki ljudski kriterij vrijednosti patnje. Ali naš Gospodin vjeruje svome Ocu, iako se boji smrti. Sam moli: ‘Oče, ako je moguće, neka me zaobiđe ovaj kalež, ali neka je Tvoja volja, ne moja’. Onda u tom otkupiteljskom hodu govori apostolima neka se ne boje ni oni, ni svi koji pođu za Njim jer će On otići pripremiti im mjesto kod Oca. Kad je ljudsku dušu Petra i apostola obuzeo strah, nevjerica i grozota života dok su bili zatvoreni u prostoriji posljednje večere i molili, a neki se već i razbježali, Uskrsli im se javlja: ‘Ja sam, ne bojte se, mir s vama’.

Kad dođe među njih živ, svjedoči svoje uskrsnuće. Spominjemo se Gospodinova uskrsnuća, Njegovog križa. Poziva ih da dodirnu Njegove ruke, čak traži da Mu daju nešto za jelo. Isus svjedoči jednu zbilju, da iza trpljenja i smrti predstoji vječni život u slavi. Trpljenje, Njegova Golgota, neka nam bude ohrabrenje da najvrednije od Boga, stvoreni ljudski život, ne može biti uništen. Moj, tvoj, svačiji život nije nekakva kombinacija kozmičke prašine, nego je u tu

materiju Bog udahnuo svoju besmrtnost. Dogodio se taj veliki trenutak, mog, tvog bitka, 'i bi čovjek', svaki od nas u točno određenom trenutku povijesti. Stvoreni smo na sliku Božju, a to je dimenzija vječnosti. Vječnost nema kraja i nema smrti, upravo mi našu besmrtnost ostvarujemo kroz smrt; ukopan, 'ali će slavno uskrsnuti'. To je rekao Isus, božanski istinit i svemoguć. Zato je Uskrs najveći blagdan jer nam nije kraj negdje na grobnoj tratini, na pustopoljini koja može biti vrijedna 30 Judinih škuda, totalno bezvrijedna, nego nam je mjesto uz samog Boga: 'idem vam pripraviti mjesto', k Ocu. I to je naše mjesto. Na koncu vjekova bit ćemo u Stvoriteljevom zagrljaju, kao što je najprirodnije da dijete bude u zagrljaju oca i majke, isto tako je najprirodnije da i božansko stvorenje, čovjek, bude u Božjem zagrljaju.

U toj nadi svima želim sretan Uskrs, blagdan Uskrsloga. Svima želim obilje zdravlja, Božjeg blagoslova, a Uskrsli podario mir našoj duši. Hvaljen Isus i Marija.”

Hodočašća

Karmel Brezovica

Nakon Mlade mise vlč. Đure Makarevića, 14. srpnja 1943. godine u Karmelu, počelo je redovito godišnje hodočašće Gospi od Karmela u Brezovicu, koje zahvaljujući vlč. Đuri traje do današnjih dana.

“Među brojnim Marijinim štovateljima svoju odanost i zahvalnost nebeskoj Majci, uz svetkovinu Gospe Karmelske 16. srpnja, iskazali ste i Vi, dragi župljani Župe Vukovina, predvođeni Vašim poštovanim vlč. gosp. župnikom Đurom Sabolekom. I dok je on predslavio zavjetnu sv. misu, a zbor mladih iz Mraclina, pod ravnanjem gosp. prof. Vlade Cvetnića, zanosno pratio liturgijsko slavlje, dizale su se molitve i prošnje nebeskom Ocu rukama Majke i Kraljice Karmela. Izvana gotovo sve isto kao svake godine, a ipak iznutra posve novo, dublje i snažnije po ljubavi i vjernosti Gospodinu, nebeskoj Majci i Karmelu. Također i po susretu s našim srebromisnikom, vlč. gosp. župnikom Đurom Sabolekom. Ovoj jezgri hodočasnika Gospi Karmelskoj iz Mraclina pridružili su se i ostali župljani Župe Vukovina, oni iz Buševca, Okuja, Kuča, Rakitovca, Vukovine, Turopolja i Starog Čiča. Posebno nakon što se počelo hodočastiti u Karmel autobusom, čemu je uvelike doprinio sadašnji vlč. gosp. Đuro Sabolek.” (*s. Ilijana Terezija Cvetnić, Gospa Vukovinska, prosinac 2000.*)

Župnik Sabolek predvodi misno slavlje u Karmelu Brezovica (foto: arhiva Karmela Brezovica, prosinac, 2000.)

Vlč. Sabolek za propovjedaonicom u Brezovici. (foto: Mladen Štuban, 17. srpnja, 2022.)

Krašić

Tradicionalno hodočašće u Krašić - blaženiku, a za vjernike već i svecu - A. Stepincu, kojeg i sam posebno štuje, vlč. Sabolek predvodi godinama. Poznato je da je od 12. studenoga 2017. Župa Krašić dobila novog upravitelja, naše Župe sina - velečasnog Ivana Vučaka. Vlč. Đuro bio je, a kako sam Ivan kaže - i ostao - njegov duhovni vođa.

“U procesiji smo ušli u crkvu gdje nas je dočekaao naše Župe sin, vlč. Ivan Vučak, koji nije mogao sakriti sreću što je domaćin Župi iz koje je potekao, naglasivši svoju povezanost sa župljanima Vukovine. Prije pobožnosti Križnog puta imali smo kratko slobodno vrijeme, koje je svatko iskoristio na svoj način. Križni put smo započeli u 17 sati. Mnoštvo vjernika iz okolnih župa pridružilo se molitvi i pjesmi. Iako je dan bio hladan, vjernici su Pobožnost odradili kako se i priliči, skrušeno i uronjeno u muke koje je Gospodin podnio za naše otkupljenje. U propovijedi se preč. Sabolek osvrnuo na dnevna čitanja te podsjetio na Isusov govor o blaženstvima: ‘Blago jednostavnom i malenom čovjeku, čovjeku priproste duše koja je uvijek otvorena za Boga. Duše koja nije zatvorena u egoizam, u svoj veliki i grešni ja, nego u svojoj poniznosti, skrovitosti može reći: Bože, uzmi me takvog kakav jesam’, rekao je propovjednik. Tumačeći evanđeoski poziv ‘budite sol zemlje i svjetlost svijeta’, preč. Sabolek potaknuo je vjernike na promišljanje o tim dvjema slikama. ‘Ako si potpuno Božji, ako dopustiš da se Bog nastani u tvojoj duši, da gospodari tvojom savješću, da koristi tvoje krhke ruke i tvoje tijelo da bi svijetu učinio dobro, tada si sol zemlje. Naše majke, a i mi koji dolazimo za stol, dobro znamo što je sol. Ta mrvica materije čuva jelo od kvarenja i daje mu tek. Svi znamo kakvo je neslano jelo’, dodao je preč. Sabolek. ‘U toj slici Isus nam govori da mi moramo ući u ovaj svijet puni Boga, puni ljubavi, puni sebedarja i mijenjati taj grešni svijet svojom ljubavlju, plemenitošću i sebedarjem. Moramo biti začim ovoga ljudskog vijeka, ove ljudske zajednice’, istaknuo je. Misno slavlje svojim pjevanjem je uljepšao župni zbor župe Vukovina, sv. Cecilija, pod ravnanjem maestra Branka Pucekovića. Na kraju misnog slavlja i hodočašća kao i prethodnih godina, svi su ostali u zajedništvu na središnjem trgu uz kuhano vino i čaj, te krašićke kobasice i domaće kolače.”

Mladen Štuban

(mraclin.hr, veljača 2023.)

Priprava za proslavu Stepinčeva u blaženikovoj rodnoj župi u Krašiću - misno slavlje u župnoj crkvi Presvetog Trojstva predvodi župnik u Vukovini preč. Đuro Sabolek (foto: ika.hkm.hr, veljača 2023.)

Zajednička fotografija vukovinskih župljana u Župi Krašić, mjestu čašćenja blaženog Alojzija Stepinca (foto: Ksenija Nestorović, 16. veljače 2019.)

Rim

“Hrvatsko zahvalno hodočašće u Rim u godini vjere započelo je u nedjelju 4. studenog 2012. navečer, a završilo u petak 9. studenog. Ovim hodočašćem, vjernici iz čitave Hrvatske željeli su zahvaliti za milosni pohod Svetog oca Benedikta XVI. našoj domovini Hrvatskoj... Ovdje smo pokraj kapele koja je posvećena Blaženoj Djevici Mariji kao ‘spasu rimskoga puka’, rekao je kardinal Bozanić, podsjetivši da imamo tolike lijepe Marijine crkve i svetišta koje nosimo u svom srcu te rado u njih hodočastimo i tražimo zagovor, spasenje i ozdravljenje koje nam posreduje Blažena djevica Marija. Neopisiv je osjećaj koji vas preplavi nad spoznajom da ste u Rimu, a osjećate se kao kod kuće. Jedno veliko zajedništvo vjernika, slavite misu na svom jeziku, i to ne jednu već tri svete mise, zajedno sa svojim nadbiskupom u veličanstvenim vatikanskim bazilikama. Neopisivu radost i toplinu potakle su pjesme pjevane tijekom sv. misa u bazilici: ‘Svima na zemlji mir veselje’ i ‘Rajska djevo’.

U subotu je došao kraj ovog divnog putovanja. Pri povratku kući zaustavili smo se u Padovi i posjetili svetišta sv. Leopolda Mandića i sv. Antuna Padovanskog. Završetak našeg hodočašća činila je sveta misa u crkvi sv. Leopolda Mandića. Oko ponoći vratili smo se našoj Gospi, Majci Božjoj Vukovinskoj i zahvalili Njoj i dragom Bogu na milosti koju nam je

podario da smo bili u mogućnosti posjetiti Vječni grad, biti na audijenciji sa Svetim Ocem i sudjelovati u zajedništvu na sv. misama s nadbiskupom i ostalim hodočasnicima. Ujedno se želim zahvaliti i našem župniku Đuri Saboleku na organizaciji ovog hodočašća. Bog neka ga poživi i dade mu zdravlja da nas vodi na još puno hodočašća.

Lidija Lendarić

(Gospa Vukovinska, prosinac 2012.)

Zajednička fotografija župljana s kardinalom i nadbiskupom zagrebačkim Josipom Bozanićem i župnikom Sabolekom u Rimu (foto: Lidija Lendarić, Gospa Vukovinska, prosinac 2012.)

Zajednička fotografija župljana župe Pohoda Blažene Djevice Marije iz Vukovine u Rimu (foto: Tatjana Mikulin, Gospa Vukovinska, prosinac 2001.)

Marija Bistrica

“Predvođeni župnikom Đurom Sabolekom i kapelanom Markom Čolakom, vjernici naše Župe Pohoda Blažene Djevice Marije su jučer 29. srpnja hodočastili u Hrvatsko nacionalno svetište Majke Božje Bistričke. Uz dva puna autobusa, naši župljani su u velikom broju stizali i osobnim automobilima. Križni put na Kalvariji počeo je već u 7 sati, a nakon toga vjernici su se poklonili kipu Majke Božje u bistričkoj bazilici. Uslijedila je pomirba s Bogom kroz svetu ispovijed i glavno misno slavlje u 11 sati koje je predvodio poznati teolog i filozof fra Ante Vučković. Na kraju hodočasničko-duhovne obnove naši župljani su otvorili svoja srca klanjanjem pred Presvetim oltarskim sakramentom.”

Mladen Štuban

(mraclin.hr, 30. srpnja 2017.)

Naš župnik i dekan vlč. Đuro Sabolek, zajedno s župnim vikarom vlč. Matijom Vragovićem, predvodio je svoje župljane na tradicionalno hodočašće u Mariju Bistricu. U svojoj propovijedi prečasni Domagoj Matošević, rektor Hrvatskog nacionalnog svetišta Majke Božje Bistričke, govorio je o Mojsijevom odnosu s Bogom te ga usporedio s nama i današnjim vremenom.

Mladen Štuban

(mraclin.hr, 2. kolovoza 2021.)

Vlč. Matija Vragović, Igor Brkljačić i vlč. Đuro Sabolek na čelu Kalvarije u Mariji Bistrici (foto: Mladen Štuban, mraclin.hr, 2. kolovoza 2021.)

Križni put i duhovne obnove

Od svojeg dolaska u župu vlč. Sabolek u suradnji s kapelanima inzistira na prosvjećivanju svih župljana, a posebno mladih generacija.

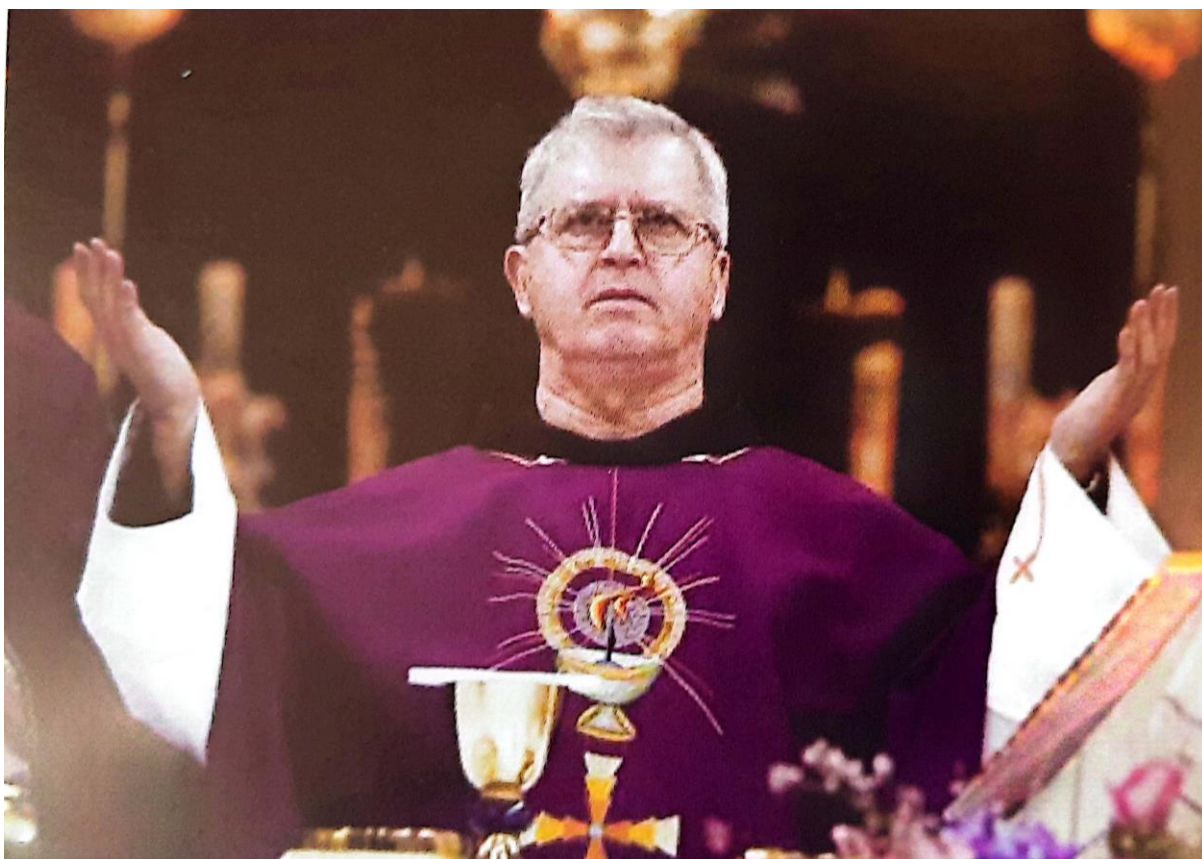
Damir Ocvirk, vicerektor Nadbiskupskoga bogoslovnog sjemeništa i naš kapelan Miroslav Lesičar s mladima nakon zajedničke sv. mise (foto: Ivana Čurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, travanj 2009.)

“Početkom korizme 28. i 29. veljače održana je korizmena duhovna obnova za profesore naše osnovne škole, roditelje krizmanika i prvopričesnika te ostale vjernike. Duhovnu obnovu započeo je sa sv. misom pater Vlatko Badurina, franjevac trećoredac iz Odre, koji nam je u propovijedi nastojao protumačiti tri bitne stvari za korizmu. To su: *post, milostinja* i *molitva*. Drugi dan duhovnu obnovu nastavio je pater Zvezdan Linić, OFM, koji je u propovijedi protumačio molitvu Očenaša kroz sedam zaziva.

Korizma = post + milostinja + molitva”

Lidija Lendarić

(Gospa Vukovinska, travanj 2012.)

Fra Zvezdan Linić (foto Lidija Lendarić, Gospa Vukovinska, travanj 2012.)

Križni put mladih 2024.

U Župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini na Veliki petak, 29. ožujka, održan je tradicionalni hodočasnički križni put. Krenuvši iz župne crkve u jutarnjim satima pobožnost je krenula k selima, a prva postaja bila je kapelica sv. Fabijana i Sebastijana u Kučama. Nakon izmoljene postaje hodočašću se pridružila nekolicina vjernika te je put nastavljen do kapelice sv. Petra i Pavla u Rakitovcu, gdje je hodočasnike dočekala okrjepa. Pobožnost križnog puta nastavljena je kroz Turopolje prema kapelici sv. Ivana Krstitelja u Buševcu, zatim do kapele sv. Vida u Mraclinu. Bez obzira na vidljiv umor na licima hodočasnika, vjera je održala ustrajnost u hodu. Sljedeća postaja bila je kapelica Krista Kralja, a pobožnost je nastavljena prema župnoj crkvi uz kraću stanku kod čuvara "križnog dreva" u Vukovini. Posljednja postaja izmoljena je u župnoj crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije. Na kraju pobožnosti župni vikar vlč. Domagoj Topić zahvalio je svim hodočasniciima na sudjelovanju i pozvao sve prisutne da svakako dođu i dogodine, uz molbu da svatko povede još jednu osobu kako bi ponovno hodom častili spomen na Muku našega Gospodina i molili za potrebe Župe.

Ivona Golubić i Ivan Dolibašić

(zg-nadbiskupija.hr, ožujak 2024.)

Pred župnom crkvom s kapelanom, vlč. Topićem (Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, vgdanas.hr, ožujak 2024.)

Župnik Đuro ispred crkve Pohoda Blažene Djevice Marije s mladima iz svoje župe (foto: Mladi župe Vukovina, Gospa Vukovinska, ožujak 2024.)

Veliki štovatelj Stepinca i njegovog križnog puta

Na zahtjev vlč. Đure u svakom broju Gospe Vukovinske obavezno se našla Molitva za bl. Alojzija Stepinca, biskupa i mučenika:

Gospodine, Bože naš, Ti si blaženom Alojziju Stepincu dao milost čvrsto vjerovati u Isusa Krista i spremnost trpjeti za njega sve do mučeničke smrti.

Pomozi nam slijediti njegov primjer i njegov nauk da bismo ljubili Krista kako ga je on ljubio i služili Crkvi kako joj je on služio sve do darivanja vlastitog života za nju.

Njegova živa vjera u Isusa Krista i postojana ljubav prema Crkvi neka nas učvrste u borbama života na putu vječnog spasenja.

(Po njegovom zagovoru udijeli mi milost...)

Po Kristu Gospodinu našem. Amen.

Oče naš, Zdravo Marijo, Sveta Marijo, Slava Ocu...

Molitveni hod sa Stepincem

Iz petruševečke župe Svetog Vida Mučenika, 25. listopada je u Velikogoričko-odranski dekanat stigao relikvijar blaženog Alojzija Stepinca. Tako se „Molitveni hod sa Stepincem“ održao u cijelom našem dekanatu te u našoj vukovinskoj župi.

Radosna vijest krajem listopada proširila se našim krajem. U Velikogoričko-odranski dekanat stigle su „Stepinčeve moći“ te se vjericima ukazala prilika odati počast mučeniku hrvatskoga naroda koji je pokazao moralnu snagu, odlučnost i spremnost da se za svoja načela žrtvuje do kraja.

Relikvijar je prvotno stigao u župu Svetog Martina u Ščitarjevu odakle se nastavio "Molitveni hod sa Stepincem". U našu župu Pohoda Blažene Djevice Marije relikvije blaženika stigle su 30. listopada.

Štovanje pred izloženim relikvijama nerijetko se činilo uz litanije blaženog Alojzija i molitvom za proglašenje blaženog Alojzija svetim. Molitvena inicijativa, zamišljena kao hod s moćnikom bl. Alojzija Stepinca, otpočela je još u veljači nakon 55. obljetnice smrti blaženika, a trajat će sve do 56. obljetnice koja se obilježava u veljači 2016. godine. Ujedno je to prilika da vjerska zajednica moli za proglašenje Stepinca svetim, čemu se protivi Srpska pravoslavna crkva, zbog čega je kanonizacija odgođena.

Ivana Ćurić rođ. Crnković

(Gospa Vukovinska, prosinac 2015.)

Bista bl. Alojzija Stepinca u crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini (rad ak. kipara Mladena Mikulina, 1997.)

Štovanje Tijela i Krvi Kristove

“U nama je Božja snaga, u svakome od nas je sila Duha Svetoga koju primamo u euharistiji. Bog djeluje u nama i u svakome od nas. Ta Božja ljubav nije vidljiva kroz neku apstrakciju nego kroz nas koji se hranimo na stolu Njegova tijela i krvi. Zato budimo odvažni, budimo hrabri, budimo radosni jer Bog je po Isusu Kristu pomirio svijet sa sobom. Budimo Njegova svita u ovome svijetu i vremenu, da već danas preko nas dragi Bog ostvaruje Božje kraljevstvo ovdje na zemlji, a onda živeći u svakome od nas. Ta Božja ljubav nije vidljiva kroz neku apstrakciju nego kroz nas koji se hranimo na stolu Njegova tijela i krvi. Zato budimo odvažni, budimo u zajedništvu da s njima postanemo dionici stola u Nebeskom kraljevstvu. Danas slavimo tajnu Krista euharistijskoga.” (vlč. Đuro Sabolek)

Igor Brkljačić i ministrant Filip Galeković na čelu procesije na svetkovinu Tijela i Krvi Kristove (foto: Mladen Štuban, Gospa Vukovinska, kolovoz 2022.)

Župnik vlč. Đuro Sabolek, kapelan vlč. Matija Vragović i Igor Brkljačić (foto: Mladen Štuban, Gospa Vukovinska, kolovoz 2022.)

Propovijedi

“Blagdanske i prigodne propovijedi su mu dobro pripremljene, jasne i razumljive, teološki lijepo sročene, potkrijepljene svetopisamskim navodima i konkretnim životnim primjerima, a svojom govorničkom vještinom i uvježbanim gestama znalački ih zna prenijeti slušateljima. U propovijedanju je konkretan i izravan, bez zaobilaženja ili uljepšavanja činjenica, da li se to nekome sviđalo ili ne sviđalo. ‘Moje je naviještati Božju Riječ, bilo to prikladno ili neprikladno!’, rekao je jednom zgodom svom subratu u svećeništvu.”

Marko Cvitkušić

(Gospa Vukovinska, 2012., uz 35. obljetnicu misništva i 25. obljetnicu župničkog rada u našoj Župi)

Uskrsnu misu 27. ožujka 2016. u župnoj crkvi predvodio je tadašnji dekan, vlč. Đuro Sabolek koji je u svojoj propovijedi zaželio svim župljanima sretan i blagoslovljen Uskrs:

- Dao Bog da u svakome od nas uskrsne novi čovjek, stvorenje koje je stvorio Bog, a ne stvorenje koje smo mi kreirali svojim egoizmom, svojom sebičnošću i bezljudnošću. Neka taj novokreirani čovjek u nama umre, neka bude pokopan duboko u našem životu. A u svima nama neka ponovno uskrsne Božje stvorenje koje ljubi, koje svijetli u ovom svijetu poput luči ispunjene istinom, mirom i dobrotom. Dao nam Bog živjeti onako kako nas je On stvorio kako bi naš dom bio dom mira, dom stvaranja i ljubavi.

Blagdan Svih svetih 3. studenoga 2019.:

- Danas slavimo sve one slavne znane i neznane koji su svojim životom zaslužili život u vječnosti s Bogom, koji jesu sveti. Na tu svetost pozvani smo i svi mi, svatko od nas ima priliku pridružiti se toj zajednici i upravo za to želimo moliti u ovome slavlju: da nam Bog bude bliži, da nam pomogne u našem ovozemnom životu, u kojem želimo zaslužiti vječnu radost i vječno zajedništvo s njime i sa svim svetima koje danas slavimo. Na Dušni dan vjernici se posebno sjećaju i u Duhu povezuju sa svojim pokojnicima te time jačaju svoju vjeru u zagrobni život i Božju nagradu. Pod izrazom ‘svi sveti’ ne misli se samo na osobe koje su službeno proglašene svetima, već blagdan podsjeća i na sve one koji nisu stavljeni na oltar ili u kalendar, a ostvarili su velika djela ljubavi prema Bogu i bližnjemu.

Božić, 25. prosinca 2019.:

- On je taj koji prosvjetljuje našu savjest i mi smo njegovim riječima upućeni na blizinu s Bogom. Biti uistinu djeca Božja, sinovi Božji. Nudi nam se Božja ljubav, a da li mu dopuštamo da bude dio našeg života? Svojima dođe i njegovi ga ne primiše. Svake godine naša srca postaju za Boga sve zatvorenija, sve se pretvara u čudna nazivlja, sve samo ne slavljenje Boga. Ovih dana naša župa živi tugu. Molimo za našu župski zajednicu, za obitelji ovog mjesta, da nas Bog dragi prosvijetli, Kristovom riječi i milošću. Da prihvatimo život i u njemu samog dragog Boga. Hvala svima koji su dopustili da Bog bude dio njih ovih svetih dana, da se u duhu evanđelja vladaju i žive kao istinska djeca Božja.

Blagdan Svih svetih, 2. studenoga 2021.

- U svim svetima častimo Tvoja čudesna djela. Molimo Te posveti nas da Te ljubimo iznad svega, danas ovozemaljske putnike pripremi za gozbu u Nebeskoj domovi. Neka nas štite, neka nas zagovaraju, imajmo ih kao divni uzor u poimanju da je moguće biti svet. Dobri Isus nije ništa tražio od svojih sljedbenika osim jednoga: sveti budite kao što je svet Otac vaš na nebesima.”

Badnja misa, 24. prosinca 2023.

- Radujmo se svi u Gospodinu, spasitelju našem. Spasitelj se rodio, danas nam je s neba pravi mir sišao. Riječi su ovo starozavjetnih proročanstava, koje navještaju Gospodinovo porođenje. Ovi dani našeg hrvatskog naroda, koji je baštinik svete vjere preko tisuću godina, posebno vesele ljudska srca i naše kršćanske duše. Razdragani u srcima pozvani smo da širimo ljubav Božju kojom smo spašeni. Neka nam dragi Bog Duhom Svetim podari razboritost. Poziva nas na obraćenje, na korak života svagdanjeg usmjerenog samo na ljubav prema Bogu i bratu čovjeku. Bog nam svojim darom Duha Svetoga pomogao u tom pozivu života da budemo svakog dana sve djelotvorniji i bogatiji pred licem Božjim.

Krašić, veljača 2023.

- Ako si potpuno Božji, ako dopustiš da se Bog nastani u tvojoj duši, da gospodari tvojom savješću, da koristi tvoje krhke ruke i tvoje tijelo da bi svijetu učinio dobro, tada si sol zemlje. Naše majke, a i mi koji dolazimo za stol, dobro znamo što je sol. Ta mrvica materije čuva jelo od pokvarenosti i daje mu tek. Svi znamo kakvo je neslano jelo. U toj slici Isus nam govori da mi moramo ući u ovaj svijet puni Boga, puni ljubavi, puni sebedarja i mijenjati taj grešni svijet svojom ljubavlju, plemenitošću i sebedarjem. Moramo biti tek ovoga ljudskog vijeka, ove ljudske zajednice. Jesmo li sol zemlje u svojem majčinstvu i očinstvu, mi u svojem svećeništvu, u onoj zajednici gdje smo poslani? Mijenjam li taj svijet na bolje?
- Temeljna pogreška naše neuspješnosti su naši sudovi jer nismo raščistili sami sa sobom da smo trajno Božji. Ponekad ljuski život ode u svojoj slabosti izvan kontrole pa i sami počinimo grijeh. Vrlina je velika odlika ako shvatimo svoju slabost i pogrešku te se uz Božju pomoć dignemo iz blata i nečistoće. Na to smo pozvani – biti svjedoci ljubavi u ovom svijetu.

Zatim je vlč. Sabolek protumačio sliku svjetla, istaknuvši da je lijepo imati danje svjetlo, ali i tehničku mogućnost da se tamu pretvori u svjetlo. Taj svijet tame, koji nije imao svjetala u svojoj duši, sve ono dobro je htio uništiti. No, Stepinac je neuništiv. Imao je divnu učiteljicu, koja ga je naučila kako preživjeti najteži trenutak svoga životnoga križa – svoju majku. Ona je molila za njega. Tako su sklopljene ruke našeg blaženika nadjačale svu tamu ovoga svijeta do onoga trenutka kad je pošao ususret Gospodinu. Tada je zlo osjetilo svu svoju nemoć. Nakon smrti željeli su mu zatrti ime, ali Bog to nije dopustio. Njegov život je svjedočanstvo svjetla Kristova.

Mladen Štuban

(mraclin.hr, 9. veljače 2023.)

U Krašiću, u veljači 2023. (Foto: ika.hkm.hr)

III. ... uspješni graditelj...

Župnik Đuro se cijelo svoje svećeničko djelovanje u Vukovini družio sa graditeljima, građevinskim inženjerima, projektantima, odgovornima za sakralne građevine u komunama, ministarstvima i Nadbiskupiji. Bez toga druženja, koje nije uvijek bilo lako i ugodno, župnik Đuro ne bi mogao napraviti na graditeljskom planu Vukovinske župe sve ono što je kroz ovo vrijeme ostvario. A koliko je toga učinio! Temeljito je obnovio župnu crkvu u unutrašnjosti i izvana, sagradio crkvu u Buševcu i župni dvor u Starom Čiču, obnovio sve filijalne crkvice, podigao spomenik Jurju Habeliću, te uredio svećenički grobnicu...

Iz razgovora koji su povodom njegovih 25 godina svećeništva vodile Iva Beranek i Ivana Antolčić (*Gospa Vukovinska, godina II, broj 5, kolovoz 2000.*):

- Onda je počeo moj rad, moje služenje onako kako sam mogao. Morala se popraviti sve i jedna crkva osim crkve Krista Kralja u Okujama koja je bila nova. Počelo se sa župnom crkvom jer je krovšte doslovce tako prokišnjavalo da je voda ulazila u samu apsidu crkve. Najprije se uredilo krovšte i fasada, potom isto na crkvi u Mraclinu, a zatim u Kučama. Uslijedilo je uređenje crkve u Mraclinu iznutra, a paralelno otpočinje izgradnja novog župnog stana. Obnovljena je kapelica sv. Petra u Rakitovcu, sve od krovišta, fasade, izolacije, interijera, da bi 1996. počelo pomalo prikupljanje papirologije za postavljanje kamena temeljca za kapelicu Sv. Ivana Krstitelja u Buševcu. To je selo jedino ostalo sa starom drvenom kapelom, kakva je bila u Kučama i u Mraclinu. Sučija, koja je na početku ovog stoljeća na čelu sa svećenikom Povoljnjakom gradila nove crkve, nije stigla do Buševca jer je svećenik Povoljnjak umro.
- Kažu da je za župu bitan samo duhovni rast. Ja zastupam nešto drugo - da je i ta vanjska gradnja odraz onoga što je u duši jer da ti ljudi nemaju vjere i ljubavi prema svojoj crkvi sigurno ne bi izdvajali toliki trud, samoodricanje i činili toliku žrtvu. Lijepo je rekao sv. Jakov: "Dokaži mi svoju vjeru odvojeno od djela, a ja ću tebi dokazati svoju vjeru djelima!" (Jak. 2,18). I zato su mi moji župljani posebno dragi jer sva su ta djela svjedočanstvo i plod onoga što se događa u njihovoj duši.
- Uz sve te cigle i crijepove evo još jednog parametra: prve godine 1987-88. bilo je podijeljeno oko 9.000 svetih pričesti, a lanjske - 1999. godine - 67.000. I jedno i drugo je pokazatelj koliko smo kadri živo vjerovati. Bogu hvala za sve dobro jer sve što je dobroga bilo - to je dar Božji. Hvala mu što je za to odabrao moje ruke i moj život. Jedino ga molim da mi oprostimo moje grijeha, moje slabosti, moje bježanje pred njim i hvala mu što mi nije dao da pobjegnem nego me uvijek uspio uhvatiti i vratiti.
-

Izgradnja novog Župnog stana

“O župnom dvoru, odnosno o drvenoj kuriji, koju danas nazivamo starom, godine 1831. župnik Juraj Rusan ponosno je zapisao: ‘De Curia Parochiali Nova’, dakle: ‘O novoj župnoj

kuriji'. Na istom mjestu navodi da je stara župna kurija - prastara ('antiquissima'). Temeljni kamen blagoslovio je 19. svibnja 1831. godine: 'Primus lapis curiæ hujus novæ, ac per me benedictus 19° May 1831 positus exstitit.' Naveo je i graditelje, ostavivši nam tako rijetko svjedočanstvo imena autora tradicijske drvene arhitekture: 'Magister hujus operis erat, Paulus Kundrach cum sex adhuc cæteris, omnes ex Bukevje erant, [...]'. Isti pridjev ('antiquissima') mogli bismo danas upotrijebiti za tu, Rusanovu 'novu' župnu kuriju, pogotovo otkada je 1994. godine župnik Đuro Sabolek sagradio novi župni dvor. On zadovoljava suvremene potrebe: primjeren je stan župnika za treće tisućljeće (možda ne za cijelo, ali barem za početak ...), ispunja nove župne obveze (sastanci pastoralnoga vijeća, prijem u župnom uredu) i - posljednje, ali ne manje važno - pruža dostojnu zaštitu jedne od najbogatijih i najvrjednijih župnih biblioteka i riznica u nadbiskupiji. Slijed starih i novih župnih kurija, u kojima nekoć nova postaje *antiquissima*, podsjeća na jednu od omiljenih moralizatorskih tema nizozemskoga i flamanskoga slikarstva XVII. stoljeća, na kojima su prikazane dvije žene, stara i mlada. Pouku i poruku tih prizora one odašilju svojom dobi i sučeljenošću jedna drugoj, kao i naša dva župna dvora, sučeljena jedan drugome. Poruka starije žene, odnosno poruka njezina iskustva jest: 'Što sam ja sada (antiquissima), ti ćeš postati', a mlade: 'Što sam ja sada (nova), ti si bila'. U kratkom trenutku između *nova* i *antiquissima* odvija se cijeli naš vijek, koji prohujuje k'o da bi vrata otprl i zaprl, kako je sažeto opisao svoj život jedan pokojni Mraclinec, *antiquissimus*."

(Iz knjige "Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina" Ljubice Pernar Robić i Sanje Cvetnić, 2005.)

Stari (1831.) i novi (1994.) župni dvor u Starom Čiču (fotografije iz knjige “Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina” Ljubice Pernar Robić i Sanje Cvetnić, 2005.)

Novi župni dvor u Starom Čiču, izgrađen 1994.: na završnoj svečanosti okupila se cijela župna zajednica (fotografije iz knjige “Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina” Ljubice Pernar Robić i Sanje Cvetnić, 2005.)

Misno slavlje i blagoslov župnog stana predvodio je msgr. Đuro Kokša, pomoćni biskup zagrebački (fotografije iz knjige “Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina” Ljubice Pernar Robić i Sanje Cvetnić, 2005.)

Obnova kapele sv. Vida u Mraclinu i postavljanje spomen ploče, 1987.-1995.

Tijekom godina ova je kapela u nekoliko navrata obnavljana iznutra i izvana. Dolaskom vlč. Đure Saboleka kapela je obnovljena 1987. godine, a završni radovi oko krovišta obavljani su 1989. godine i spriječeno je urušavanje. Pod nadzorom Zavoda za zaštitu spomenika kulture iz Zagreba izrađena je potpuno nova krovna konstrukcija i stavljena nova fasada. Donatori su bili uglavnom mještani Mraclina. Unutrašnje uređenje završeno je 1991. godine. Cjelovitim zahvatom vlč. Đuro Sabolek, uz stručno vodstvo konzervatora uspijeva kapeli sv. Vida vratiti stoljetni sjaj. Mraclin je kroz stoljeća iskazivao veliku skrb za očuvanje svoje duhovne baštine. I u ovoj zadnjoj velikoj obnovi nemjerljiv je njihov trud i zalaganje, kao i trud i briga vlč. Đure Saboleka.

U ozračju zajedništva i svečanog raspoloženja u nedjelju 9. srpnja 1995. obilježena je ova velika obljetnica kapele sv. Vida u Mraclinu i žitelja mjesta Mraclina. Svečanu sv. misu služio je vlč. Vlado Cvetnić. Vlč. Đuro Sabolek bio je također slavljenik, te na ovoj svečanosti obilježio 20 godina svoga zaređenja. Pozdravni govor održao je gospodin Antun Kos, jedan od pokretača inicijative za obilježavanje 100. obljetnice kapele sv. Vida. Toga dana postavljena je i spomen ploča.

Stota obljetnica kapele sv. Vida u Mraclinu, 1995. (foto i tekst iz knjige "Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina" Ljubice Pernar Robić i Sanje Cvetnić, 2005.)

Blagoslov nove crkve sv. Ivana Krstitelja u Buševcu, 2000.

Temeljni kamen za izgradnju nove crkve sv. Ivana Krstitelja u Buševcu, blagoslovio je 1996. godine zagrebački nadbiskup i metropolit Franjo Kuharić. A nedjelja, 22. listopada 2000. godine, povijesna je za Župu Pohoda Blažene Djevice Marije, a posebno za žitelje mjesta Buševca. Te sunčane nedjelje blagoslovljena je u Buševcu nova crkva sv. Ivana Krstitelja, u ozračju topline i zajedništva koje se moglo vidjeti na licima okupljenih vjernika. Pomoćnog biskupa zagrebačkog, msgr. Josipa Mrzljaka, koji je vodio misno slavlje, pozdravio je župnik Đuro Sabolek.

Kako je ovaj veliki trenutak mjesta Buševca pjesničkim očima vidjela Marija Kovačević Bobesićka kazuju njezini stihovi:

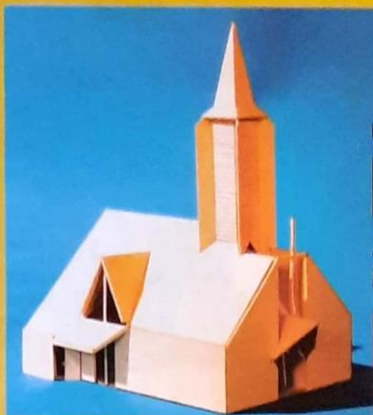
U nedjelju 22. 10. 2000. sunce nad Buševcem toplije je sjalo,
naš župnik Đuro blistao je od sreće,
sagraditi Gospodinu dom,
za njega nema radosti veće

...

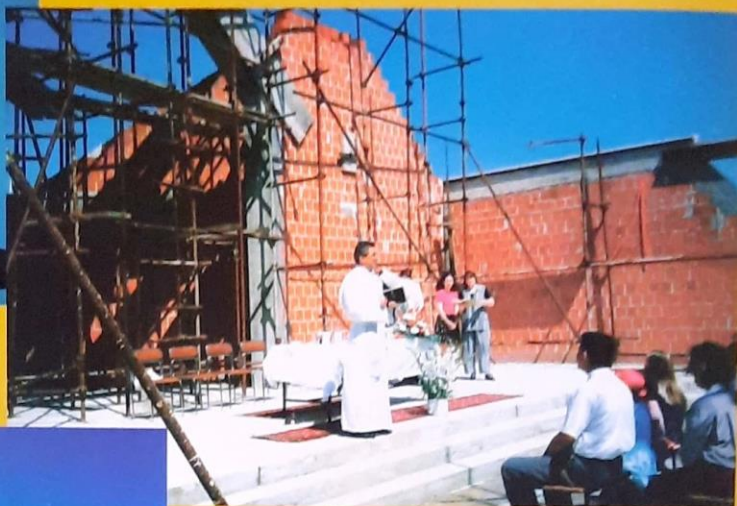
Slaven Robić

(Gospa Vukovinska, prosinac, 2000.)

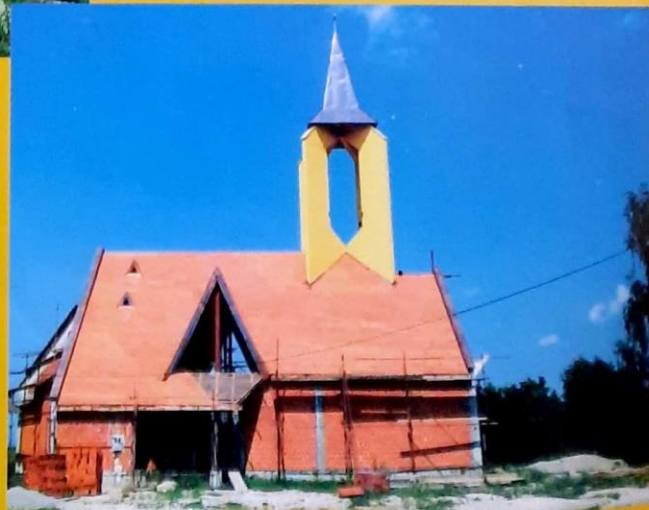
SV. IVAN KRSTITELJ - BUŠEVEC

OD MAKETE ...

... DO
KROVA

Crkva Ivana Krstitelja u Buševcu (foto: Gospa Vukovinska, kolovoz 1999.)

Blagoslov crkve sv. Ivana Krstitelja u Buševcu (foto: Gospa Vukovinska, prosinac 2000.)

Blagoslov zvona nove kapele u Buševcu, 2001.

V Gospa VUKOVINSKA

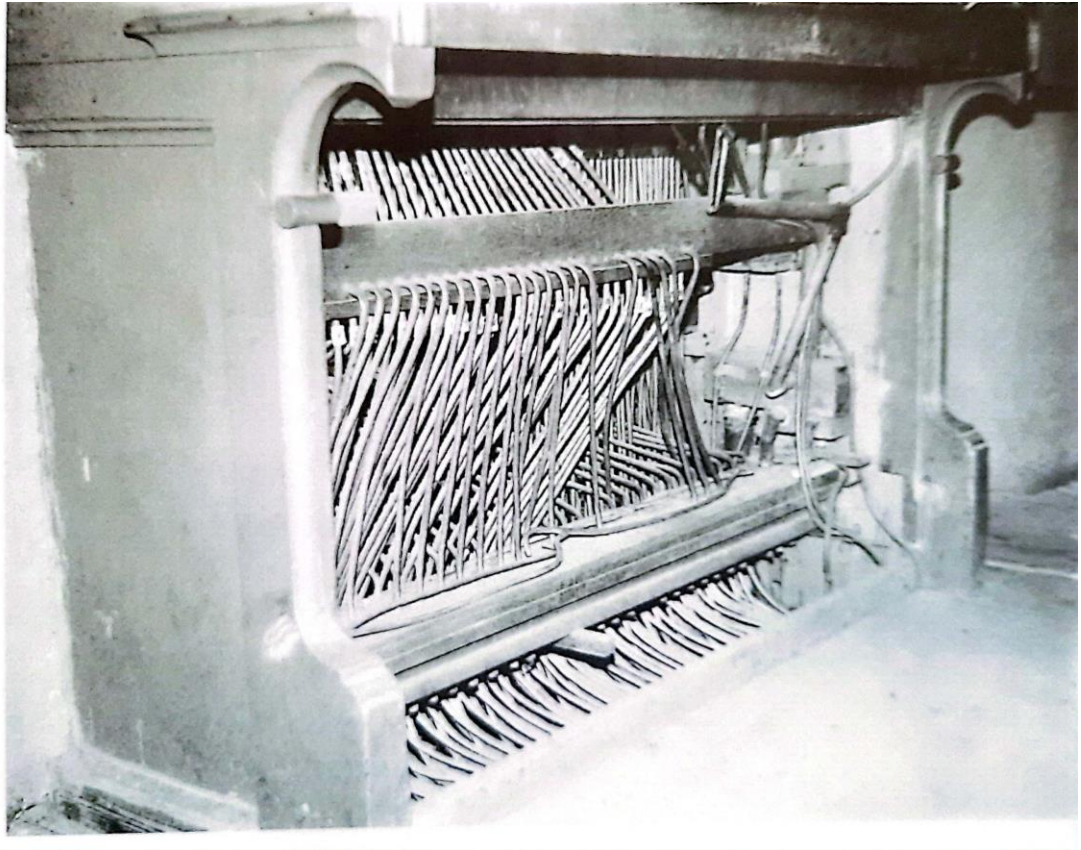
ČASOPIS ŽUPE VUKOVINA

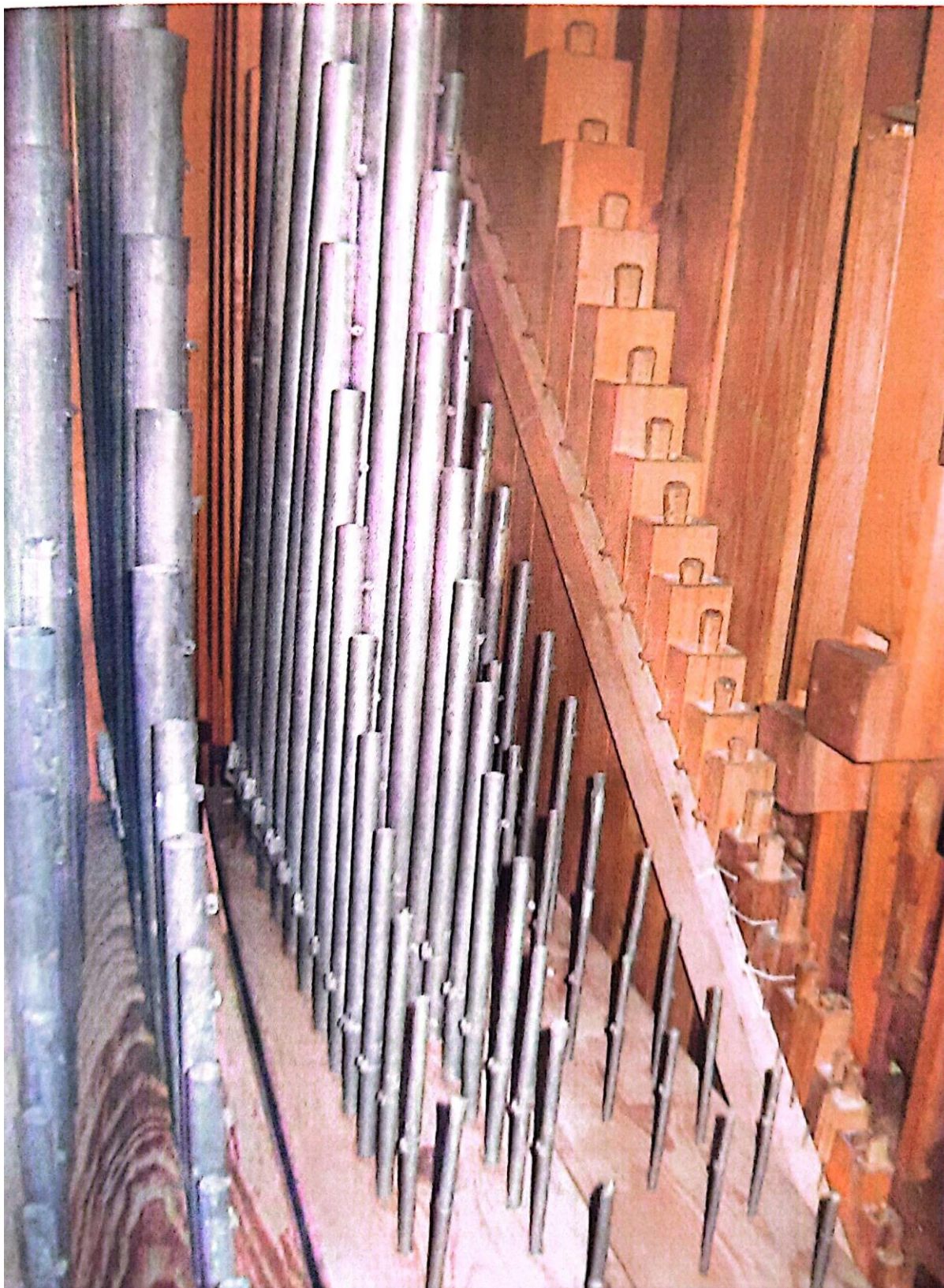
Godina III.
Broj 7/8
Kolovoz
2001.

Donator zvona Josip Katulić, uzoriti kardinal Franjo Kuharić, don Živko Kustić, vlč. Đuro Sabolek, 24. lipnja 2001. (Naslovnica Gospe Vukovinske, kolovoz 2001.)

Restauracija, blagoslov i kolaudacija obnovljenih orgulja, 2001.

Crkvene orgulje prije restauracije (foto: Irena Sever, Gospa Vukovinska, kolovoz 2001.)

Restauracija crkvenih orgulja (foto: Branko Puceković)

Restaurirane crkvene orgulje (foto: Branko Puceković, prosinac, 2001.)

Restaurirani fragmenti i kipovi glavnog oltara u župnoj crkvi, 2003.

Fragmenti i kipovi
glavnog oltara u Župnoj
crkvi Vukovina koji se
upravo restauriraju u
povodu 100. obljetnice
postojanja.

(Foto: Gospa Vukovinska, 2003.)

**Posveta župne crkve, ugradnja u oltar moći bl. Alojzija Stepinca i blagoslov zvona,
2003.**

Uoči blagdana Velike Gospe, zadnji dan velike Devetnice, 14. kolovoza 2003. godine, nadbiskup zagrebački msgr. Josip Bozanić posvetio je župnu crkvu Pohoda BD Marije, ugradio u oltar moći bl. Alojzija Stepinca i blagoslovio dva nova zvona koja je darovala obitelj Mladena i Branka Galeković iz Mraclina.

Branko Puceković

(iz knjige "Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina" Ljubice Pernar Robić i Sanje Cvetnić, 2005.)

Nadbiskup Bozanić i župnik Sabolek kod posvećenja crkve (foto: Branko Puceković, iz knjige "Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina" Ljubice Pernar Robić i Sanje Cvetnić, 2005.)

Obred Posvete - s lijeva: vlč. Ivica Reparinac, kapelan, vlč. Đuro Sabolek, nadbiskup zagrebački msgr. Josip Bozanić, msgr. Josip Frkin, dekan i vlč. Vlado Cvetnić (foto iz knjige

*“Župa Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina” Ljubice Pernar Robić i Sanje Cvetnić,
2005.)*

Uskrsli Krist Gospodin, obnovljeni poklonac u Starom Čiču, 2003.

Uskrsli Krist Gospodin, obnovljeni poklonac u Starom Čiču

(Foto: Gospa Vukovinska, zadnja stranica, travanj 2003.)

Novi pod i nove klupe u Župnoj crkvi, 2004.

Klupe izrađene u stolariji Gala drvo iz Mraclina (foto: Gospa Vukovinska, prosinac 2004.)

Blagoslov novopostavljenog reljefa sv. Jurja, kolovoz 2006.

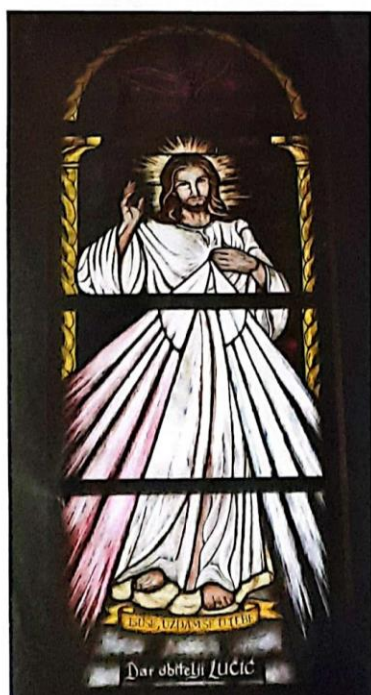
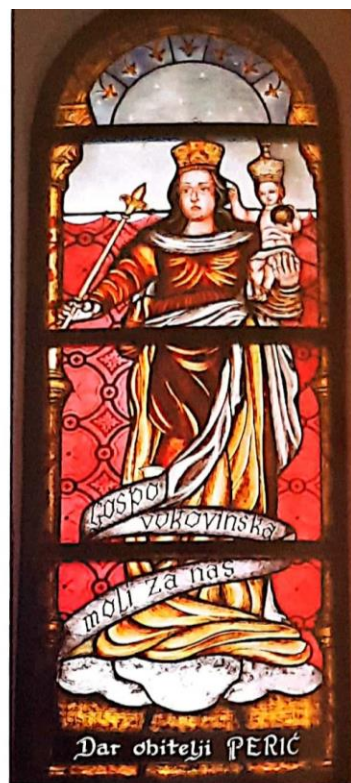
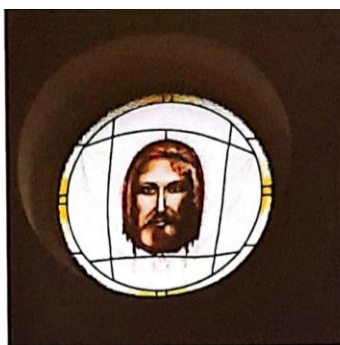
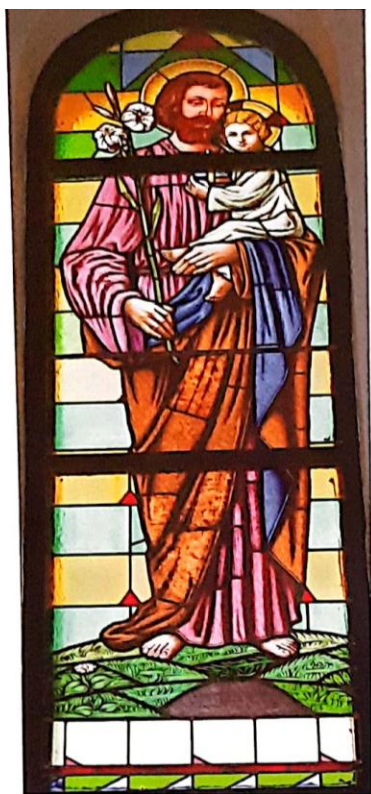

Staro Čiče, pomoćni zagrebački biskup mons. Josip Mrzljak, uz koncelebraciju velečasnih Mladena Benka, Darka Pužina, Đure Saboleka i kapelana Zvonimira Rogine (foto: Gospa Vukovinska, kolovoz 2006.)

Dovršetak obnove kapele u Kučama, 2008.

Obnovljena kučka kapela sv. Fabijana i Sebastijana (foto: Kristina Puceković, Gospa Vukovinska, ožujak 2008.)

Novi vitraji u
obnovljenoj kapelici u
Kućama

(Foto: Gospa Vukovinska, ožujak 2008.)

Novi oltar u novosagrađenoj kapeli u Buševcu, 2009.

Oltar izradili žitelji Buševca Zvonko Katulić i njegov sin Goran, a oltarni triptih naslikao je Drago Ciprek (foto: Ljubica Pernar Robić)

Obnovljeni oltar i slika sv. Fabijana i Sebastijana u kapelici u Kučama, 2009.

(Foto: Gospa Vukovinska, travanj 2009.)

Blagoslov križnog *dreva* u Vukovini, 2010.

Križno drevo (kapelica) posvećeno Raspetom Isusu u Ulici Mate Bedeka u Vukovini, izgrađeno je početkom prošlog stoljeća zalaganjem starih Vukovinaca, a ponovno obnovljena ovoga ljeta. Kako u župnim knjigama nije nađen zapis o njenom blagoslovu, sa župnikom je dogovoreno da se obred održi na Malu mešu, 8. rujna u 9 sati. Križno drevo je blagoslovio župnik Đuro Sabolek, a okupljeni župljani počastili su se i domaćim kolačima.

(Tekst i foto: Tatjana i Željko Mikulin)

Blagoslovljen obnovljeni oltar u Kučama, 2011.

Blagoslov oltara u Kučama (foto: Marija Đuračić, Gospa Vukovinska, prosinac 2011.)

“U župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini, točnije u kapelici Sv. Fabijana i Sebastijana u Kučama, dana 30. listopada 2011. godine u 11 sati služila se sv. misa koju je predvodio msgr. Ivan Šaško, pomoćni zagrebački biskup. Uz biskupa na misi je sudjelovao liturgičar, izvanredni profesor na Katoličko-bogoslovnom fakultetu dr. Ante Crnčević, duhovnik bogoslova u Sarajevu Vrhbosanske biskupije Žarko Ošap, dekan Velikogoričko-odranskog dekanata Josip Ružman, župnik župe Pohoda Blažene Djevice Marije vlč. Đuro Sabolek, te kapelan iste župe Andrija Jambreuš.”

Marija Đuračić

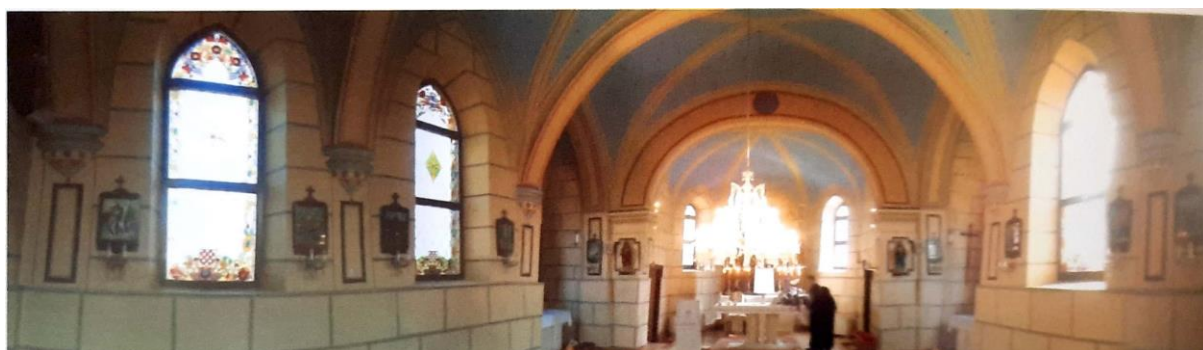
(Gospa Vukovinska, prosinac 2011.)

Uređenje groba pokojnih župnika naše župe, 2012.

(Foto: Željko Mikulin)

Obnova vitraja, zamjena prozora i ugradnja centralnog grijanja u kapeli Svetog Vida u Mraclinu, 2015.

(Foto: Gospa Vukovinska, travanj, 2015.)

Popločeno crkveno dvorište, 2015.

(Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, prosinac 2015.) - tu bi trebala bolja fotka

Blagoslovljeno križno drvo u Mraclinu na Obreži, 2016.

(Foto: Vlado Vinetić, Gospa Vukovinska, kolovoz 2016.)

Vraćen oltar sv. Ivana Krstitelja u buševečku kapelu, 25. srpnja 2017.

(Foto: Antun Greganić)

Radovi oko župne kuće, 2017.

“Kako je prošla duga zima, sunce obasjalo našu župu Kako krenuli smo u radove oko župne kuće. Zbog dotrajale i stare ograde započeli smo sa obnavljanjem ograde. Ograda je u potpunosti obnovljena, novi temelji, stupovi i lijepa plastificirana ograda sada krasi našu župnu kuću. Osim ograde napravljeni su i hortikulturni radovi, iščupani su čempresi, obrezane voćke te su posađene i nove sadnice voćaka te posijana nova trava na pojedinim mjestima. Naša kuća dobila je tako novo ruhu a sada će vrijedne ruke župnika redovito kositi i održavati voće kako bi sačuvali tu ljepotu našega okoliša.”

(Gospa Vukovinska, travanj 2017.)

Povratak oltara Preobraženja Gospodnjeg u Kučama, 2017.

(Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, prosinac, 2017.)

Blagoslov obnovljene drvene kapele u Buševcu

"Nalazimo se u staroj kapeli, ali je iznova procvala svojom ljepotom i ona nam je veliki poticaj da razmislimo o našoj zauzetosti svjedočanstva vjere, ona nije samo kulturno dobro već i veliko dobro naše vjere. Zato želim zahvaliti dragome Bogu za taj tako veliki dar, ljubiti Boga u ovom turopoljskom kraju. Župa Vukovina, odnosno prije nje župa Staro Čiče - Svetog Jurja- je pomalo čudna zajednica, te daleke 1630. godine imala je samo drvenih crkava, danas je ostala samo ova. Neka nam je to lijepo svjedočanstvo na vjeru naših predaka, ali i poticaj za našu zauzetost da nastavimo živjeti živu vjeru. Njezina vrata će biti uvijek svima otvorene na molitvu" - rekao je vlč. Đuro Sabolek, dekan Velikogoričko- odranski."

(Ivana Ćurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, prosinac 2017.)

(Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, listopad 2017.)

(Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, prosinac 2017.)

Obnovljen križ u Okuju, 2017.

Potpuna unutarnja i vanjska obnova župne crkve nakon potresa, 2023.

(Foto: Kronike Velike Gorice , 11. kolovoza 2022.)

(Foto: Renato Glogovčan, listopad. 2023.)

Konzervatorsko restauratorski radovi na *fresco-secco* osliku zida apside u crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini, 2023.

Potpuno obnovljena i blagoslovljena kapela sv. Vida i križno drvo u Mraclinu nakon potresa, 2024.

(Foto: Zvonimir Šafar, 9. prosinca 2023.)

(Foto: Mladen Štuban, mraclin.hr, ožujak 2024.)

(Foto: Mladen Štuban, mraclin.hr, lipanj 2024.)

Na čelu Velikogoričko-odranskog dekanata

Dekretom koji je stigao s Kaptola 15. studenoga 2012. godine, Velikogoričko-odranski dekanat dobio je novog dekana, velečasnog Đuru Saboleka.

Dotadašnju dužnost dekana velikogoričko odranskog dekanata obnašao je velikogorički župnik Josip Ružman iz Župe Blaženog Alojzija Stepinca, koji je tu dužnost preuzeo nakon smrti vlč. Josipa Frkina prije dvije godine. Izbor novog dekana uslijedio je početkom studenoga, no službena informacija stigla je tek nakon dekreta koji je potpisao kardinal Josip Bozanić. Kako je dekanat zajednica više župa koje su područno i upravno povezane u posebnu cjelinu, da bi se zajedničkim radom unaprjeđivala pastoralna briga za župe dekanata glavna je zadaća dekana koji je na njenom čelu da koordinira rad i brine se o klericima. Ostale zadaće i prava dekana određena su Zakonikom kanonskog prava, poput nadzora nad ispravnim vođenjem župnih knjiga, brige da se bogoslužni čini slave prema propisima svetog bogoslužja, pohođenje župa svog dekanata, vođenje računa o doličnosti i čistoći crkava i svetog namještaja, i dr. Osim svoje vukovinske župe, velečasni Sabolek od sad će paziti i na preostale župe koje obuhvaća dekanat. To su Župa svetog Antuna (Bukevje), svetog Ivana Krstitelja (Novo Čiče), svetog Martina (Ščitarjevo), velikogoričke župe Navještenja BDM, Blaženog Alojzija Stepinca i svetog Petra i Pavla, zatim Majke Božje Fatimske (Lukavec), Sveta tri kralja (Lomnica, Gradići i Petrovina), svetog Jurja i Imena Marijinog (Odra), svete Barbare (Velika Mlaka).

Ivana Ćurić rođ. Crnković

(VG Danas, 2012.)

(Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, 2012.)

IV. Neumorni karitativni djelatnik

Župnik Đuro je uvijek suosjećao s ljudima u nevolji i nastojao im je pomoći koliko je to bilo u njegovoj moći, što se posebno pokazalo za vrijeme Domovinskog rata. Već puno godina, potaknuti župnikovim pozivom, župljani Vukovine pomažu živežnim namirnicama župnu zajednicu u Kninu. Isto tako pomoć i posjeta sirotištu u Brezovici pripada karitativnim aktivnostima Župe.

Velikodušnost na djelu - svjedočenja s. Ilijane Terezije Cvetnić

“Jedan oblik svjedočenja vaše vjere, dragi župljani župe Vukovina, jest i vaše velikodušno materijalno pomaganje Karmelu u Brezovici.

Kakvo god ljeto bilo, kakve god prilike i neprilike vas zadesile, vi nas ne zaboravljate svojim sjećanjima i darovima ni za Božić, ni za Uskrs ni za Karmelsku Gospu. Posebno pak nakon ubiranja vaših jesenskih plodova s vaših oranica, vinograda, voćnjaka i vrtova. Znam da činite sve to iz ljubavi prema dragom Bogu i Gospi Karmelskoj, a jednako i iz odanosti i privrženosti našem Karmelu. Sigurna sam da vas u tome vodi ona Isusova: ‘Što god učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste!’ (Mt 25, 40). To je mjerilo vaše i naše življenje vjere.

Stoga vam i ovom prilikom iskreno zahvaljujemo što ste i ove jeseni bili tako darežljivi prema nama i što nam svojom darežljivošću olakšavate naše dnevne brige i pomažete u našem molitvenom životu. Jer plemenitost i ‘dobrota su najljepši ures ljudskoga srca’, znala je govoriti naša blagopokojna majka Regina Terezija, koja je bila prvi vez ljubavi između Karmela i naše Župe Vukovina, a to i mi s njom ponavljamo.

Među brojnim Marijinim štovateljima svoju odanost i zahvalnost nebeskoj Majci, uz svetkovinu Gospe Karmelske 16. srpnja, iskazali ste i vi, dragi župljani Župe Vukovina, predvođeni vašim poštovanim vlč. gosp. župnikom Đurom Sabolekom.

Budite uvjereni da je molitva Karmela, već preko pola stoljeća, svaki dan s vama; s vašim obiteljima, u vašim domovima i nad vašom čitavom župom Vukovina.”

(Gospa Vukovinska, prosinac, 2000.)

“Ozarena lica i vedrih pogleda, po tradicionalnom običaju, a već redaju nekoliko desetljeća, bit će oko sedam, župljani župe Vukovina, pod vodstvom svoga revnog i gorljivog pastira prečasnog gospodina Đure Saboleka, obdarili su nas i ove jeseni, plodovima rada svojih ruku i dobrotom svoga srca. Od svega što su oni privredili i imali, podijeli su i s našom karmelskom zajednicom.”

(Karmel Brezovica 26. listopada 2020.)

“U subotu, 22. listopada 2022. godine, na spomendan sv. Ivana Pavla II., prijatelja Božjeg, a osobitog prijatelja Crkve u Hrvata i hrvatskoga naroda, župljani župe Pohoda Blažene Djevice Marije iz Vukovine, zaustavili su svoja vozila pred vratima Karmela u Brezovici. Lanac dobrote se nastavio i ove godine, onaj isti lanac koji je započeo 1943. godine po blagopokojnom vlč. Đuri Makareviću, a danas se nastavlja po njegovom nasljedniku i organizatoru, preč. gospodinu Đuri Saboleku, župniku i dekanu.

Iako sunce toga dopodneva nije bilo raskošno u svojim zrakama, ipak je topla zraka ljubavi plemenitih ljudi, kako onih najmanjih, tako i onih većih, koji su se odrekli svojih treninga da mogu doći u Karmel, zatitrala u njihovim očima i otkrila dobrotu njihovih srdaca. I dok su radosno istovarivali zimnicu i ostale darove, slavili su Boga zbog njegove dobrote i darežljivosti kojom ih je obdario. Tu radost darivanja podijelili su s nama, kako bi Bog i na taj način bio više prisutan u našim obiteljima i u našim redovničkim zajednicama. Dijeleći svoje vrijeme i svoje darove s Karmelom, potvrdili su da imaju veliko srce puno Boga, koje živi za Njega i za one koji su mu darovani.”

(Karmel Brezovica 23. listopada 2022.)

Poklon paketi za poplavljene u Čičkoj Poljani

Izlijevanje rijeka Save i Odre ove jeseni oštetilo je mnoge kuće stanovnika Posavine. Poplavljene su i kuće naših župljana u dijelu Čičke Poljane. Stoga je inicijativom Ante Damjanovića, koju je naš župnik Đuro Sabolek prihvatio, Caritas naše Župe sakupio novčana sredstva od župljana i opremio poklon pakete za stradale župljane. Paketi su sadržavali prehrambene namirnice i sredstva za higijenu. Prema dogovoru, u ponedjeljak 27. rujna, župnik i desetak članova Pastoralnog vijeća podijelili su pakete stanovnicima Čičke Poljane s područja župe Vukovina. Paketi su prihvaćeni sa zahvalnošću. Nekoliko stanovnika ih je odbilo jer nisu bili poplavljene, već su preporučili svoje susjede kojima je pomoć potrebna.

U kasnijoj donaciji župnik Đuro Sabolek predao je Mjesnom odboru Čička Poljana 100 kanti (tona i pol) bijele boje koje će članovi odbora razdijeliti onima kojima je potrebna.

Tatjana i Željko Mikulin

(Gospa Vukovinska, prosinac 2010.)

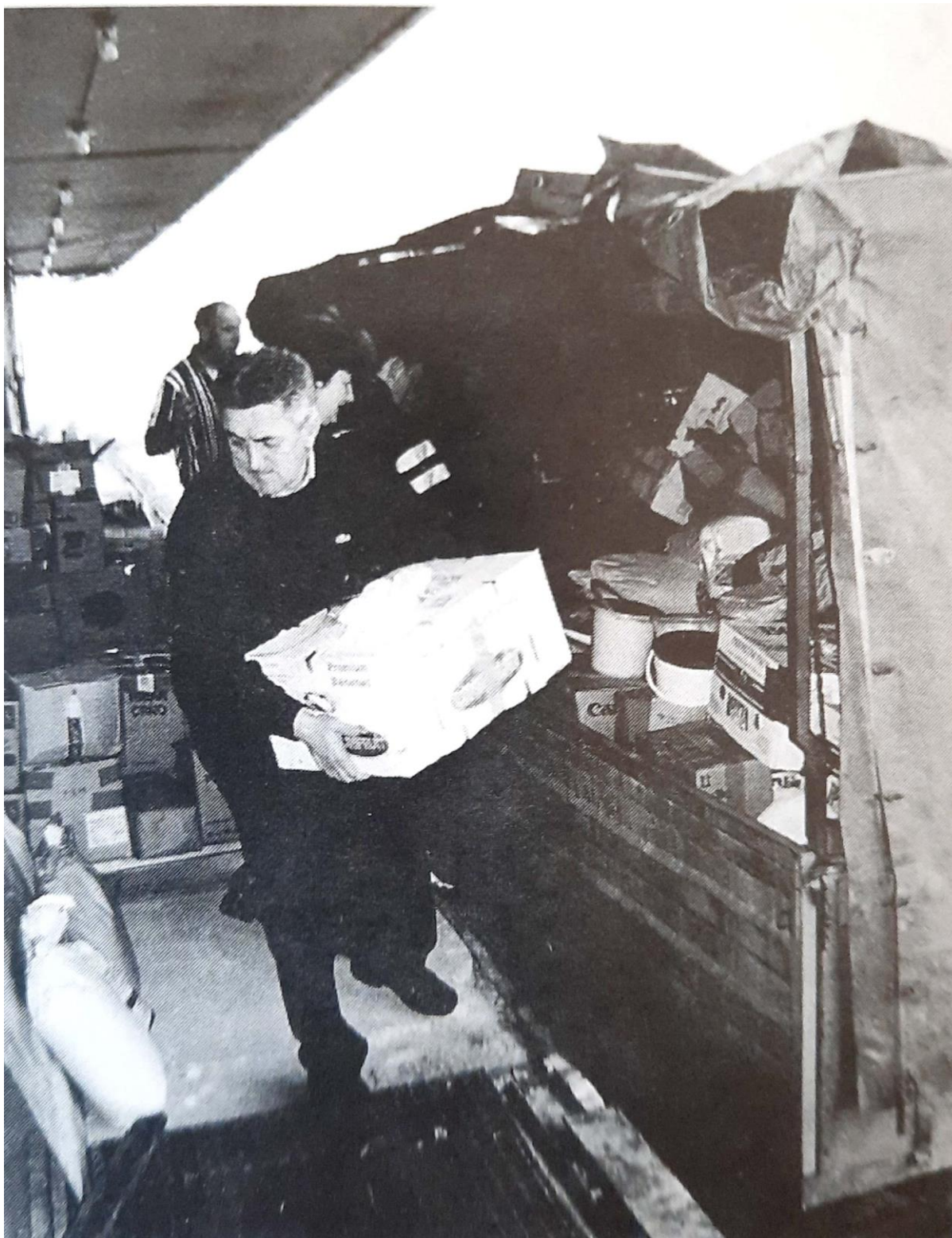

Grad Knin i Caritas Župe svetoga Ante

Već puno godina župljani naše župe svake Korizme skupljaju pomoć u obliku hrane i higijenskih potrepština kako bi pomogli našim Hrvatima u Kninu preko Caritasa Župe svetoga Ante i njihova župnika fra Petra Klarića. Sve zdušno potiče i svemu podršku daje i naš župnik Đuro Sabolek. Caritas Župe svetoga Ante u Kninu djeluje od 2000. godine. Različiti su načini na koje pomažu ljudima; imaju pučku kuhinju, dijele ljudima prehrambene pakete koje slažu iz donacija, dijele piliće za uzgoj, stipendiraju siromašne studente, pomažu trudnicama i kod stambenog zbrinjavanja. Pomažu oko 1500 kninskih siromaha, dok u samom Kninu živi 12 000 ljudi na rubu egzistencije. Pomozimo im i mi ponovno sljedeće godine, a svoj prilog možete dati i preko računa.

Ivana Crnković

(Gospa Vukovinska, kolovoz 2009.)

(Foto: Zorica Berković, Gospa Vukovinska, kolovoz 2001.)

V. ... podupiratelj kulturnog života u Turopolju

Župnik Đuro umije na veoma zanimljiv i plastičan način ispričati događanja koje je doživio ili čuo, ali isto tako i napisati. Stil mu je tečan, melodičan, protkan pjesničkim nitima, po potrebi čak i humorističan. Svjestan uloge pisane riječi u međuljudskoj komunikaciji i prenošenju informacija o događajima, odlučio se na pokretanje župnog lista „Gospa Vukovinska“, čiji je prvi broj ugledao svjetlo dana u travnju 1999. godine. To je svojevrsno zrcalo župnih događanja, dragocjeni zapis budućim generacijama, na čijim su stranicama obrađene sve značajnije teme i događaji iz živote župe. Župnik Đuro pokrenuo izdavanje monografije o Vukovinskoj župi, koja je tiskana 2005. godine, na čijem su oblikovanja i sadržaju radili poznati auktori. On je potpomogao otvaranje izložbe knjiga iz fonda župnog ureda Vukovinske župe koji je bio u lipnju 1994. u Velikoj Gorici, te izdavanju i predstavljanju pretiska Habelićevog „Zerczala Marianzkoga“ god. 2009.

Na području Vukovinske župe djeluju različite crkvene i svjetovne udruge koje svojim aktivnostima žele doprinijeti rastu lokalnog i crkvenog zajedništva. Zahvaljujući otvorenosti za suradnju župnika Đure svi oni sudjeluju u raznim blagdanskim svečanostima, procesijama, blagoslovima, proštenjima.

Marko Cvitkušić

(Gospa Vukovinska, 2012.)

Spomen ploča i bista Jurja Habelića (1609.- 1678.) duhovnika i turopoljskog književnog klasika

Kod kapelice sv. Jurja u Starom Čiču postavljena je bista isusovca Jurja Habdelića (foto: Tatjana i Željko Mikulin, Gospa Vukovinska, travanj 2009.)

U našoj Župi postoje dva javna obilježja u spomen na Jurja Habdelića. Kod kapelice sv. Jurja u Starom Čiču župnik Đuro Sabolek i mještani Starog Čiča podigli su spomenik isusovcu Jurju Habdeliću, rad akademskog kipara Mladena Mikulina iz Vukovine. Na župnoj crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini postavljena je spomen ploča na kojoj je zapisano: “Uspomeni hrvatskog književnika Juraja Habdelića rođenog u Starim Čičama 1609.

Brigom Braće hrvatskog zmaja podigoše župljani Staro-čički 1911.“

Tatjana i Željko Mikulin

(Gospa Vukovinska, travanj, 2009.)

Spomen ploča Jurju Habdeliću (foto Tatjana Mikulin, Gospa Vukovinska, travanj 2009.)

Sv. misa u našoj župnoj crkvi u spomen Franji pl. Lučiću, 2009.

Franjo pl. Lučić, 1889. - 1972. (foto: Gospa Vukovinska, travanj 2009.)

Mons. Lovro Cindori predvodio je 15. ožujka 2009. sv. misu u našoj župnoj crkvi u spomen Franji pl. Lučiću, a među koncelebrantima je i župnik Sabolek, posebno zaslužan za očuvanje liturgijskog doprinosa ovog velikog glazbenika (foto: Branko Puceković, Gospa Vukovinska, travanj 2009.)

“Među velike sinove hrvatskog naroda možemo ubrojiti i našeg Turopoljca Franju pl. Lučića, koji se istaknuo ne samo u glazbenoj umjetnosti kao skladatelj, pedagog, orguljaš i muzikolog, već i kao uspješan župan - gospodarstvenik. U Turopolju i Zagrebu planira se u ožujku ove godine niz događanja pod nazivom ‘Lučićevi dani’, a u povodu 120. obljetnice rođenja. U našoj župnoj crkvi 15. ožujka maestro Mario Perestegi izveo je na orguljama djela Vidakovića, Odaka, Lučića i Klobučara.”

Branko Puceković

(Gospa Vukovinska, travanj 2009.)

Naš župni zbor izveo je Lučićevu skladbu "Blagi Bože" i "Kriste, mi ti se klanjamo" nepoznatog autora (foto: Gospa Vukovinska, travanj, 2009.)

Izložba „Isusovci u Turopolju“

Pod pokroviteljstvom Ministarstva kulture Republike Hrvatske, a u organizaciji Gradske knjižnice Velika Gorica i Župe Pohoda Blažene Djevice Marije - Vukovina, 17. travnja 2009. nizom akcija obilježena je 400. obljetnica rođenja isusovca iz Turopolja Jurja Habelića, oca kajkavske književnosti. Od samog dolaska isusovaca u ove krajeve u 17. stoljeću pa sve do današnjih dana, o njihovom djelovanju govore brojni dokumenti, spomenice i tiskana djela. Tek dio toga bilo je moguće prikazati na izložbi koja je bila postavljena u izložbenom prostoru Pučkog otvorenog učilišta od 17. – 30. travnja 2009.

Pored najpoznatijeg isusovca rođenog u našoj Župi, Jurja Habelića, na ovoj izložbi, spominju se još trojica isusovaca iz naše župe, a to su: Mijo Škrlec (1635. - 1687.) iz Starog Čiča; Stjepan Katulić (1933. - 2003.) i Stanislav Kos (1927. -) iz Buševca.

Zvonko Vučak

(Gospa Vukovinska, 2009)

Proslava 755. obljetnice prvoga pisanoga spomena imena sela Kuče

“Svetoj misi za pokojne stanovnike sela Kuča u kapeli sv. Fabijana i Sebastijana koju je slavio župnik Župe Pohoda BDM i dekan Velikogoričko-odranskoga dekanata preč. Đuro Sabolek, prisustvovali su i članovi MO i neki gosti, a pjevanje je vodio i sviranjem pratio mr.

sc. mo. Branko Puceković. Preč. župnik se u propovijedi osvrnuo na 755. obljetnicu koju možemo s ponosom slaviti jer su naši preci stvorili ovo što danas uživamo, gradili i popravljali kapele u Kučama i prenijeli nam vjeru. Potaknuo je na međusobno prihvaćanje i slogu između domaćeg stanovništva i doseljenika te na ljubav prema životu, rađanju i prihvaćanju djece, jer što će nam sva povijest i bogatstvo ako izumremo.

*Dr. sc. Marica Čunčić,
(Gospa Vukovinska, prosinac, 2013.)*

Sveta misa za pokojne stanovnike Kuča (foto: Marica Čunčić, Gospa Vukovinska, prosinac 2013.)

Predstavljanje kritičkog izdanja knjige Jurja Habelića "Pervi otca našega Adama greh"

U srijedu 18. rujna 2019. u župnoj crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini održano je predstavljanje kritičkog izdanja knjige Jurja Habelića "Pervi otca našega Adama greh". Knjiga je objavljena u ediciji Stari pisci hrvatski čiji je urednik akademik Stjepan Damjanović, u izdanju Razreda za filološke znanosti Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a povodom 410. obljetnice rođenja tog obrazovanog isusovca (Staro Čiče, 1609.) kojeg danas s pravom držimo među najznačajnijim kajkavskim piscima. Prijepis akademika Milana Ratkovića s originalom je usporedio, predgovor napisao i knjigu za tisak priredio akademik Josip Bratulić, a predstavljanje ovoga izdanja priređeno je u suorganizaciji Zavoda za znanstveno-istraživački i umjetnički rad HAZU u Velikoj Gorici i Gradske knjižnice

Velika Gorica. Pozdravnim govorima skup su otvorili domaćin, vlč. župnik Đuro Sabolek, dekan Velikogoričko-odraskog dekanata, potom akademik Željko Cvetnić, voditelj Zavoda za znanstveno-istraživački i umjetnički rad HAZU u Velikoj Gorici, te Katica Matković Mikulčić, upraviteljica Zavoda. Potom su ugledni gosti - priređivač knjige akademik Josip Bratulić te dr. sc. Marica Čunčić - osvijetlili lik i djelo jednoga od najpoznatijih i najboljih kajkavskih pisaca XVII. stoljeća, ustvrdivši da ovaj isusovac bez sumnje pripada ne samo među najznačajnije turopoljske književnike već i najznačajnije ličnosti u cjelokupnoj povijesti Turopolja. Kao čovjek široke kulture, propovjednik, prosvjetitelj, leksikograf, književnik te rektor Isusovačkog kolegija pripadao je krugu najuglednijih ljudi svoga vremena, o čemu svjedoči i činjenica da su na vijest o njegovoj smrti dva dana zvonila zagrebačka crkvena zvona. Djela koja su ostala sačuvana do danas i koja Habelića svrstavaju na izuzetno visoko mjesto u povijesti hrvatske književnosti i filologije jesu: „Zerczalo Marianzko" (Graz, 1662.), „Dictionar ili Reči slovenske zvečkšega vkup zebrane, u red postavljene i dijačkemi zlahkotene" (Graz, 1670.) te spomenuti „Pervi otca našega Adama greh" (Graz, 1674.) koji je time bio povodom da se u župi autorova rođenja krajem ljeta priredi ovaj komemorativni i promotivni skup. Spomenimo da su u glazbenom dijelu vrlo dobro posjećenog programa nastupili Hrvojka Mihanović-Salopek na orguljama i Višeslav Salopek na violi.

Ratko Cvetnić

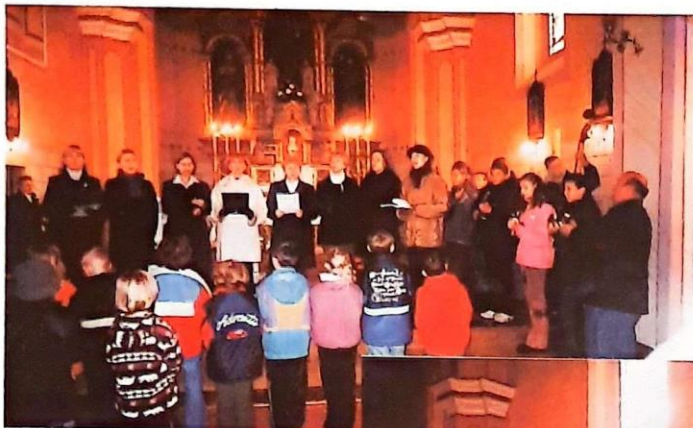
(Gospa Vukovinska, prosinac 2019.)

S lijeva: u prvom redu akademik Josip Bratulić, dr. sc. Marica Čunčić, Katja Matković Mikulčić, upraviteljica goričkog Zavoda HAZU, vlč. Đuro Sabolek; gornji red; akademici Dario Vretenar, glavni tajnik HAZU i Željko Cvetnić, voditelj goričkoga Zavoda HAZU (foto: Vlado Vinetić, prosinac 2019.)

Božićni koncerti

Božićni koncerti u Vukovini i Buševcu

Crkvi-kapeli Sv. Ivana Krstitelja.

Nastupili su: Ogranak Seljačke sloge Buševac, Tamburaški orkestar Osnovne škole Vukovina, starije pjevačice iz Buševca, te zbor Župe Kravarsko pod vodstvom vlč. Ljubomira Vukovića.

Predbožićno razdoblje, doba adventa u Vukovinskoj crkvi Pohoda Blažene Djevice Marije, Božićnim koncertom uveličali su tamburaški orkestar Osnovne škole Vukovina s pjevačicama

Župnik vlč. Đuro Sabolek zahvalio je svim izvođačima u nadi da će se i slijedeće godine održati Božićni koncerti.

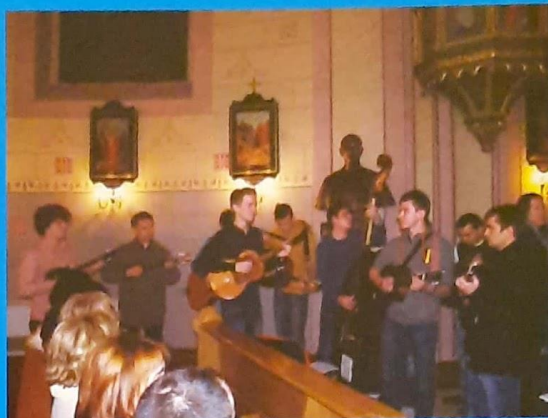
Iva Matašin

Ogranka Seljačke Sloge iz Buševca.

Izveli su hrvatske božićne popijevke te, ostale iz baštine drugih naroda. Publika je pljeskom nagradila mlade svirače, pjevačice i voditelja Stevu Borića. Uoči Badnje večeri već više godina održava se Božićni koncert u Buševcu. Ove godine održan u novoj

(Foto: Gospa Vukovinska, ožujak 2002.)

BOŽIĆNI KONCERT 2013.

U ŽUPNOJ CRKVI VUKOVINA

Božićni koncert 2013. godine u župnoj crkvi Pohoda Bl. Djevice Marije (foto: Gospa Vukovinska, travanj 2014.)

“Božić u Gorici”

Koncert ”Božić u Gorici” u organizaciji Grada Velike Gorice i Velikogoričko-odranskog dekanata održan je 31. prosinca 2016. godine u Dvorani Gorica Pučkog otvorenog učilišta (POU). Izvođači tradicionalnih božićnih pjesama i narodnih napjeva bili su KUD-ovi, zborovi, ansambli i tamburaški sastavi.

– U ime Velikogoričko-odranskog dekanata svim vašim čitateljima želim sretan Božić, dan Isusovog rođenja. Želim obilje zdravlja i Božjeg blagoslova u vašem životu i dao Bog milost da bude u svakom od nas, u našem srcu rođen Isus. Jednako tako da imamo snage u našoj ljudskosti prepoznati Njegov život u obrazu brata čovjeka. Je li to roditelj, dijete, bližnji u bilo kakvoj nevolji, to je Gospodinov obraz. Rekao je, što ste učinili jednome od moje najmanje braće, meni ste učinili. Želim svima sretan Božić i blagoslovljenu Novu godinu – rekao nam je dekan Đuro Sabolek, vukovinski župnik, koji se božićnom čestitkom obratio izvođačima i okupljenima.

Mladen Štuban

(mraclin.hr, 31. prosinca 2016.)

(Foto: Vladimir Štarkelj, 31. prosinca 2016.)

Koncert KUD-a Dučec u kapeli sv. Vida za kraj 2019. godine

Okupljenima se obratio i velečasni Đuro Sabolek koji je bio izuzetno zadovoljan koncertom te pohvalio uloženi trud i angažman. “Drago mi je što ste pjevali prave božićne pjesme, pozivam vas da sljedeće godine prije polnoćke napravite koncert u našoj župnoj crkvi u Vukovini” – poručio je velečasni. (Foto: Vlado Vinetić)

Božićni koncert u kapeli sv. Vida u Mraclinu, prosinac 2019. (foto Vlado Vinetić)

Božićni koncert KUD-a Dučec u kapeli sv. Vida u Mraclinu, prosinac 2023.

Prisutnima se uz predsjednika Dučeca Matiju Kosa obratio i kapelan vlč. Domagoj Topić koji je sve pozdravio u svoje ime te u ime župnika vlč. Saboleka:

– Lijepo je vidjeti mješavinu generacija koja se večeras predstavila, kao i bogatstvo naših hrvatskih božićnih pjesama. To je pokazatelj koliko je naša domovina bogata, čuvajte to, čuvajte ono što imate u svojem mjestu. Nemojte to zapostaviti, to najviše ide vas, drage roditelje, koji morate slati svoju djecu u čuvanje naše tradicije, ali i vi stariji nastavite, na slavu svojega mjesta, na slavu sebe, na slavu Boga. Želim vam svima blagoslovljeno ovo vrijeme!

(Foto: Zvonimir Šafar, mraclin.hr, 2023.)

Nagrada Grada Velike Gorice za životno djelo

Tadašnji čelnici Grada, gradonačelnik Dražen Barišić i predsjednik gradskog Vijeća Neven Karas, čestitaju vlč. Saboleku na nagradi (foto: Mario Žilec, 13. prosinca 2017.)

Povelja Grada Velike Gorice za životno djelo dodjeljuje se vlč. Đuri Saboleku

Od dana kada ga je 1975. godine u Rimu za svećenika zaređio papa Pavao VI, velečasni Đuro Sabolek, dekan Velikogoričko odranskog dekanata, svoj svećenički život u potpunosti je posvetio radu za crkvu i zajednicu. U više od četrdeset godina pastoralnog rada, od toga trideset godina u župi Pohoda Blažene Djevice Marije Vukovina, ostavio je neizbrisiv trag brinući se o duhovnim, pastoralnim, moralnim, humanitarnim i obrazovnim potrebama pripadnika svoje crkve, ali i šire. Uz njegov primarni posao pastoralna, bio je obnovitelj pa tako i čuvar crkvene kulturne baštine. Zahvaljujući njegovoj inicijativi obnovljene su sve kapele u filijalnim mjestima koja pripadaju njegovoj župi. Njegovom zaslugom izgrađena je nova crkva sv. Ivana Krstitelja u Buševcu, a u potpunosti restaurirana stara drvena kapela s povijesno vrijednim baroknim oltarom iz 1686. Novobarokna župna crkva Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini također je u potpunosti obnovljena i sjaji u punoj ljepoti kao stožerna crkva i najpoznatije marijansko svetište u Turopolju i šire koja za blagdan Velike Gospe okuplja u svoje okrilje tisuće hodočasnika. Velečasnog Đuru Saboleka krasi briga za potrebite, ne samo u svojoj župi, nego i šire. Sa svojim župljanima pokrenuo je humanitarnu akciju prikupljanja hrane i ostalih potrepština socijalno ugroženim obiteljima u Kninu i već nekoliko godina u Velikom tjednu kamioni pomoći kreću prema Kninu. Materijalnu pomoć pruža i Samostanu Kraljice Karmela u Brezovici. Zahvaljujući njegovom maru sačuvana je vrijedna zbirka starih crkvenih knjiga koja se nalazila u starom župnom dvoru u Starom Čiču.

(Foto: Mario Žilec, 13. prosinca 2017.)

Izgradnjom novog župnog dvora vrijedna knjižna građa je adekvatno pohranjena, a javnosti je bila prezentirana 1994. na izložbi u Galeriji Galženica u organizaciji Gradske knjižnice. Njegova potpora i pomoć Gradskoj knjižnici Velika Gorica bili su dragocjeni u obilježavanju 400. obljetnice rođenja Jurja Habelića, isusovca, rodom iz župe Vukovina. Uz njegovu nesebičnu pomoć nakon 347 godina tiskan je pretisak *Zerczala Marianzkog*, jednog od najpoznatijih djela Jurja Habelića, što je izuzetan izdavački projekt. Bio je i ostao „molitelj i graditelj“, odan svojoj Crkvi, suosjećajan, mudar, pravedan, moralni autoritet svoje zajednice te kao takav zaslužuje Povelju Grada Velike Gorice za životno djelo.

Ivana Ćurić rođ. Crnković

(Gospa Vukovinska, travanj, 2018. godine.)

VI. Kapelani od 1996.

“Župa od 1996. dobiva i kapelane koji su velika potreba i pomoć. Od prvog dana kada je data mogućnost vjeronauka u školi svećenik je i tamo bio. Uspio sam sve bez ičije pomoći jer sam to jako volio raditi. Sad te obaveze pomalo vode mladi svećenici, kapelani” - prisjeća se župnik Sabolek, a u nastavku donosimo kronološki redosljed kapelana s područja Župe za vrijeme službovanja našeg župnika:

Josip Žganec, Zvonimir Rogina, Mladen Benko, Božidar Tenšek, Ivica Reparinac, Miroslav Lesičar, Ante Barišić, Andrija Jambreuš, Tomislav Krajačić, Marko Čolak, Matija Vragović, Domagoj Koružnjak i Domagoj Topić.

VII. Duhovni pozivi iz župe

“Nekog posebnog dana da sam baš tada odlučio krenuti za Kristom kao njegov svećenik, ne mogu izdvojiti. Naime, veliku ulogu u mom duhovnom životu imao je, i još uvijek ima, moj župnik preč. Đuro Sabolek. Naravno, prije svega je obitelj koja me je u crkvu dovela i naučila prve molitve. Uvijek sam govorio, a to kažem i danas, da imam veliki blagoslov da me je kroz cijeli život, kroz malo sjemenište i Bogosloviju pratio jedan župnik. On je u mom životu punih 27 godina i ostavio je veliki utjecaj na mene. Krstio me tadašnji župnik vlč. Slavko Šagud i on je te 1987. godine dobio premještanje sa župe Vukovina i došao je sadašnji župnik Đuro Sabolek.”

Iz razgovora što ga je s vlč. Ivanom Vučakom vodio Jozo Barišić (Gospa Vukovinska, kolovoz, 2014.)

(Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, srpanj, 2014.)

Sinovi župe ili mladomisnici u vrijeme djelovanja župnika Đure Saboleka

Ivan Vučak - upravitelj Župe Presvetog Trojstva u Krašiću i Župe sv. Marije Magdalene u Oštrcu i upravitelj župe Sv. Mihaela Arkandela i Sv. Ane u Gornjem Prekrižju. Mlada misa 6. srpnja 2014. u Župi Pohoda BDM, Vukovina.

Vlč. župnik Đuro Sabolek polaže ruke na Ivana Vučaka (foto: Gospa Vukovinska, kolovoz 2014.)

Antun fra Radovanić - OFMConv, rodom iz župe Vukovina. Upravitelj Župe sv. Ivana Pavla II. u Petrinji. Mlada misa 28. lipnja 2020. u Župi Pohoda BDM, Vukovina.

Vlč. župnik Đuro Sabolek polaže ruke na Antuna Radovanića (foto: Gospa Vukovinska, rujan, 2019.)

Petar Galeković - rodna župa je Zagreb – Trešnjevka, sv. Josip. U Vukovini je kršten. Mlada misa je bila u Zagrebu – Trešnjevka - 20. lipnja 2020.

Tomislav Atelj - danas živi i djeluje kao vjeroučitelj. Obukao je karmelski habit, ali nije došao do svećeničkog ređenja.

VIII. Župni zbor “Sveta Cecilija”

Vlč. Đuro Sabolek 1995. godine došao je kod prof. Branka Pucekovića koji je tada svirao u limenoj glazbi u Kučama te mu rekao: “Branko, ovo ti je ključ, sutra je subota u nedjelju je prva Adventska nedjelja. Ti dođi, budeš sviral orgulje.” Branko mu je odgovorio:” Velečasni je nikad nisam sviral orgulje.” A župnik mu veli: “ Dobro, budeš se ti naćil.” I tak je prof. Branko nekako “obavil” tu prvu nedjelju. Kasnije su žene počele dolaziti na zornice i na početku su svirali dolje, na malom stoliću s desne strane, jer su orgulje još bile neispravne. I tako je sve pomalo krenulo dok zbor nije došlo do savršenstva kojeg i dan-danas slušamo na misama u našoj župnoj crkvi.

(Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, 21. studenog, 2023.)

IX. Blagdan Velike Gospe

Više od četiristo godina crkva Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini poznata je kao marijansko prošteništa, u koje rado dolaze hodočasnici iz Turopolja i okolnih krajeva na blagdan Velike Gospe. Crkva Pohoda Blažene Djevice Marije pripada među najstarija marijanska svetišta u ovom dijelu Hrvatske, a prvi puta se spominje u 16. stoljeću.

Na mjestu današnje župne crkve nalazila se do sredine 17. stoljeća mala, drvena kapela sa zvonikom, posvećena Blaženoj Djevici Mariji, ali se već 1630. godine spominje kao proštenišna kapela, te je bila poznata kao jedno od važnijih hodočasničkih odredišta kontinentalne Hrvatske. Spominjala se kao važna zbog proštenja, koja su se u njoj održavala, ali i zbog milosti koje su vjernici dobivali putem zagovora Majke Božje Vukovinske, kojoj su dolazili hodočasnici iz Turopolja, čitave Posavine, Prigorja i okolice Siska. Crkva je tijekom vremena puno puta dograđivana, a danas je to jednobrodna kasnobarokno klasicistička crkva, u kojoj su se čuvali brojni zavjetni darovi vjernika, kojima je Majka Božja Vukovinska pomogla. Svake godine 15. kolovoza u crkvi i prostoru oko nje, okupi se nekoliko tisuća hodočasnika kako bi proslavili blagdan Velike Gospe, glavnu svetkovinu ove župe. Na blagdan, koji se u katoličkom kalendaru slavi kao blagdan Uznesenja Djevice Marije na Nebo, rijeka vjernika slijeva se u Vukovinu kraj Velike Gorice, gdje se toga dana održavaju četiri misna slavlja, a ono središnje slavlje na otvorenom u 11 sati uvijek je najposjećenije.

Ivana Ćurić rođ. Crnković

(Gospa Vukovinska, prosinac, 2017.)

Svetkovina Velike Gospe stoljećima je vjernički puk Turopolja, ali i šire, okupljala oko nebeske Majke, a sačuvane listine svjedoče o čudesnim uslišanjima koje je vjerni puk zadobio po zagovoru Gospe Vukovinske. I započeo je u pravi trenutak i na pravi način krštene duše vraćati u zajednicu molitvenog i sakramentalnog življenja Župe - po Mariji k Isusu. Skromno, ali odlučno, upriličio bi svake godine duhovne pripreve za svetkovinu Velike Gospe, prvo trodnevnicu, a onda devetnice s prigodnim propovijedima, koje vode poznati propovjednici, uz hodočasničke procesije iz filijalnih sela, s molitvom, ispovijedanjem... da više Vukovinska župa ne bude ono što je bila nekoć, kada je župnik Đuro prvi puta kročio na njeno tlo.

Marko Cvitkušić,

(Gospa Vukovinska, 2012.)

Misa na otvorenom za blagdan Velike Gospe, kolovoz 2010. (foto: Gospa Vukovinska, prosinac 2010.)

(Foto: Ivana Ćurić rođ. Crnković, Gospa Vukovinska, prosinac 2017.)

Blagdan Velike Gospe u Vukovini 2023.; misu predvodi dr. Tonči Matulić, profesor moralne teologije na Katoličko-bogoslovnom Fakultetu u Zagrebu, uz postrojen Turopoljski banderij (foto: David Jolić/cityportal.hr)

Blagdan Velike Gospe u Vukovini 2023.; vlč. Sabolek na kraju mise zahvaljuje svim prisutnima na doprinosu tome velikom crkvenom blagdanu (foto: David Jolić/cityportal.hr)

X. Časopis Župe Vukovina

Taj župni list svoj početak ugledao je u travnju 1999. godine, pred blagdan Uskrsa. Inicijativu za izlaženje župnog lista pokrenuli su vlč. župnik Đuro Sabolek i župni vikar Božidar Tenšek. Veliku pomoć i potporu u realizaciji ovog časopisa dali su mnogobrojni suradnici – župljani. Velika hvala svima koji su svojim sposobnostima i talentima stvarali ovaj župni list „Gospa Vukovinska.

“ Željko Vučak, otac akademskog kipara Vida Vučaka i svećenika Ivana Vučaka, priprema za tisak župni list Gospa Vukovinska od prvog broja (1996.). Zaposlen je u Pučkom otvorenom učilištu Velika Gorica. Pred svaki Uskrs, Veliku Gospu i Božić muku muči sa suradnicima da na vrijeme pošalju svoje tekstove kako bi ih on na vrijeme pripremio za tisak.

Krajem ove godine odlazi iz POUVG u zasluženu mirovinu. Na sastanku prilikom podjele zaduženja za božićni broj Gospe Vukovinske najavio je da se povlači i iz redakcije župnog lista. Na rastanku se zahvalio svim suradnicima koji su svih ovih godina nesebično sudjelovali u realizaciji ovog župnog lista.

Za sav Željkov doprinos u župnom radu, župnik Đuro Sabolek mu je, u ime uredništva lista Gospa Vukovinska, poklonio sliku župne crkve Pohoda Blažene Djevice Marije.

Naravno, Željko će i dalje svojim znanjem i iskustvom biti uz mlađe članove redakcije lista i poticati ih na što bolji rad i kao član Pastoralnog vijeća.”

Željko Mikulin

(Gospa Vukovinska, prosinac 2015.)

S lijeva: Antun Greganić, Ivana Pavelić, Željko Vučak i vlč. Tomislav Krajačić (foto: Željko Mikulin, Gospa Vukovinska, prosinac 2015.)

Zahvaljujemo na sponzorstvu poduzeću

TIPOMAT d.o.o.

Staro Čiče, Habelićeva 70

Zahvala tiskari Tipomat na dugogodišnjem sponzorstvu tiska (foto: Gospa Vukovinska, ožujak 2002.)

Potrebno je također spomenuti vjeroučitelja Antuna Greganića koji, nakon što su mnogi odustali, najveći posao neumorno i dalje drži u svojim rukama. Velika je vrijednost i bogatstvo imati pisani trag života i rada župne zajednice kroz jedan ovakav list. Stoga još jednom hvala svima koji od prvog broja do sada surađuju, pišu i stvaraju našu „Gospu Vukovinsku“.

XI. Imenovanja i razrješenja u našoj Župi, 2024.

“Donosimo imenovanja i razrješenja svećenika u Zagrebačkoj nadbiskupiji po odluci zagrebačkog nadbiskupa Dražena Kutleše, objavljena 22. srpnja 2024. na službenoj mrežnoj stranici Zagrebačke nadbiskupije:

...

– vlč. Đuro Sabolek razriješen je službe župnika u Župi Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini te je stavljen u stanje mira

...”

(IKA/TU - 22. srpnja 2024.)

Na kraju, na rastanku s našim župnikom vlč. Đurom Sabolekom, još nekoliko riječi u ime bliskih suradnika te župljana vukovinske Župe:

Vlč. Đuro Sabolek bio je dugogodišnji župnik župe Pohoda Blažene Djevice Marije u Vukovini, u koju je došao 1987. godine. Također je više godina vršio službu dekana Velikogoričko-odranskog dekanata. Ostavio je veliki trag u pastoralnom djelovanju služeći povjerenim župljanima. Kao službenik Crkve, posvećen sakramentom svetog reda, revno i savjesno vršio je zadaću poučavanja, posvećivanja i upravljanja povjerenom zajednicom. Vlč. Đuro brinuo se za duhovni i materijalni napredak župe. Redovito je propovijedao Kristovo evanđelje, katehizirao, dijelio svete sakramente te služio župnoj zajednici.

Istaknuo bih njegovu zauzetost u organizaciji devetnice u čast Blažene Djevice Mariji, kojoj mnogi vjernici iz naših župa rado hodočaste prigodom svetkovine Uznesenja BDM. Jednom prigodom spomenuo je kako je, kad je pokrenuo devetnicu, u crkvi bilo nekoliko baka, a danas hodočasnici u velikom broju dolaze na ispovijed i svetu misu.

S velikom zauzetošću svake je godine na blagdan Gospe karmelske vodio svoje župljane na hodočašće sestrama karmelićankama, na proslavu njihove zaštitnice.

Predslavio bi tada euharistijsko slavlje, a župljane je poticao da čitave godine redovnicama materijalno pomažu plodovima izraslim na njihovim njivama.

Također se brinuo i za materijalna dobra župe u kojoj je uz pomoć župljana izgradio novu župnu kuću, kapelu u Buševcu, obnovio župnu crkve i ostale kapele u župi.

Mnogo toga što je vlč. Đuro učinio za župu Vukovinu neće biti zapisano, ali će on, vjerujem, biti trajno upisan u srcima svojih župljana.

U ime Velikogoričko-odranskog dekanata i svih vjernika zahvaljujem vlč. Đuri za neumorno služenje Gospodinu i Božjem narodu kao župnik i dekan. Želim mu obilje Božjeg blagoslova u umirovljeničkim danima te radosne susrete u turopoljskom kraju u kojem će, kad god nam dođe, biti među svojima.

prečasni **Norbert Ivan Koprivec**, dekan Velikogoričko-odranskog dekanata

Pripala mi je čast i zadovoljstvo da nakon mnogo godina koliko poznajem našeg župnika, dekana, a sada svećenika u miru Đuru Saboleka, napišem i nekoliko redaka zahvalnosti za njegova dobra djela.

Kao gradonačelniku mi je bilo iznimno lijepo i ugodno surađivati s Vama. Svaki naš susret bio je prilika u kojoj sam upijao Vašu mudrost i stekao nova saznanja potrebna na životnom putu. U svom radu bili ste predani i požrtvovalni, uvijek u potrebi za drugoga, nikada za sebe, uvijek spremni ostvariti nove korake i realizirati ciljeve za dobrobit župe i župljana.

Kao dekan Velikogoričko-odranskog dekanata, u tri mandata, ostavili ste neizbrisiv trag brinući se o duhovnim, pastoralnim, moralnim, humanitarnim i obrazovnim potrebama

pripadnika svoje crkve, ali i šire. Kako ste i sami više puta isticali, biti svećenik nije profesija nego poziv, a Vi ste taj poziv radili sa srcem, znanjem i mudrošću na čemu Vam iskreno zahvaljujem. Uz to, kao obnovitelj i čuvar crkvene kulturne baštine zadužili ste cijeli naš kraj i ostavili trajnu obvezu nastavljanja Vašeg predanog djelovanja.

Hvala Vam na svemu što ste dali i ostavili iza sebe. Želim Vam svaku sreću u Vašim danima u miru.

Krešimir Ačkar, mag. theol., gradonačelnik Velike Gorice:

Svi mi koji, ma gdje živjeli, slijedom stare zavičajnosti vukovinsku *crkvu* smatramo svojim matičnim vjerskim ognjištem, tako doživljavamo i vukovinske župnike.

Kod vlč. Saboleka već smo u prvim danima uočili dva obilježja: primjerno teološko obrazovanje i govorničku vještinu. Prvo se dobije vlastitim naporom, a drugo je Božji dar, koji se iz nedjelje u nedjelju samo dorađuje. I treću stvar smo odmah uočili: župnik se ne trudi biti dopadljiv; naime, ne trudi se biti dopadljiv *ljudima*. Koji put žestok, ali uvijek artikuliran, davao nam je obilje motiva da si međusobno prepričavamo njegove poruke. Znali smo se ponekad srditi na njega - o, da - osobito kad bi nas *pošpotal*. Ali, u međuvremenu smo, kroz njegov pastoralni rad, kao i kroz različite oblike suradnje, naučili cijeniti još jednu kvalitetu našeg župnika, sposobnost koju bismo u ovom korporativnom svijetu mogli nazvati menadžerskom: znao je okupiti resurse - ljudske, duhovne, financijske, systemske... - i organizirati ih prema konkretnome cilju. Uostalom, o tome diljem naše Župe ima mnogo materijalnih svjedočanstava.

Stoga nije bilo prošlo mnogo njegovog vukovinskog mandata kad smo u filijalnim kružocima već počeli govorkati: povjesnica vukovinske Župe jednoga dana imat će jasnu razdjelnicu - do Đure i nakon njega. Ako smo tu tvrdnju prvi puta izrekli pomalo u šali, svaki put smo si je ponavljali sve ozbiljnije, a sada to uvjerenje čvrstim suglasjem povezuje naraštaj koji ga je dočekaao s onim koji ga ispraća u mirovinu. Uostalom, časopis koji držite u ruci, ovaj mali zbornik nastao na tragovima jednog bogatog životnog i svećeničkog puta, bit će nam dragocjen podsjetnik na vrijeme koje smo proveli zajedno.

Sa željom da ga radost svećeništva ne ostavi ni u danima koji slijede, poželimo da mu Božje svjetlo - *Dominus illuminatio mea* - nastavi sjati nad preostalim dijelom puta.

Akademik **Ratko Cvetnić**, u ime župljana vukovinske Župe